

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

LEDEN / ÚNOR 2016
53. ROČNÍK
15 Kč

CASA SOTTO LA LUNA - DŮM POD PŮLMĚSÍCEM

„Jako ideální muzeum jsem si vybral svět. Čtyři země, ve kterých je dílo umístěno, představují čtyři hypotetické hlavní body na světě, spolu tvoří jednu bázi, ve které má kořeny, z níž vyrůstá. Jeho duchovním poselstvím je myšlenka, že k poznání celého díla je třeba uskutečnit cestu od jedné jeho části ke druhé, teprve potom je úplné. Přitom však je nikdy nemůžeme vidět najednou, vcelku, protože je rozloženo v prostoru a v čase. Nemůžeme si ho přivlastnit a dokonale poznat. Když směřujeme k jedné části, zároveň se vzdalujeme od druhé, a i když jsme vykonali celou pouť a uviděli

všechny čtyři části, cesta nekončí, nikdy dílo neznáme a nechápeme úplně, nemůžeme je zcela a dokonale vysvětlit, interpretovat. Je jakýmsi alegorickým vyjádřením nikdy nekončící cesty našeho hledání, poznání, lidského života.“

Claudio Parmiggiani

Když v roce 1990 navštívil C. Parmiggiani Sobotku, byl okouzlen výhledem z parku na Humprecht. Sobotecká skulptura Casa sotto la luna – Dům pod půlměsícem, postavený v městském parku, představuje východ v Parmiggianiho

uměleckém projektu Une sculpture. V loňském roce jsme vás informovali o zbourání a postavení kopie původní stavby. Těsně před Vánocemi se podařilo zabudovat osvětlení této unikátní stavby. Vznikly nádherné fotografie, jako ochutnávku jsem si dovolila jednu z fotografií použít na titulní stranu časopisu. Posuďte sami a pokochejte se nádherným nočním pohledem na osvětlený Humprecht i skulpturu. Nápis rozmístěný do kruhu v nejhlubší části skulptury – “Siate misteriosi” (Buďte tajemní) je víc než příznačný. *Pavína Havlová*

Foto: Lubor Jenček ml.

OBSAH

RADNICE INFORMUJE

Aktuální informace k průběhu jednání
o převodu sportovního areálu
na město Sobotka 3
Vyjádření SK Sobotka 4

KULTURNÍ TRADICE

My Tři králové... 5
Kdo je kdo v Malých dějinách
Sobotecka a Dolnobousovska 6
Šrámkovské matiné 8
Kde žije básník Českého ráje
aneb – Josefu Brožovi je 95 let 10
Masopust, masopust... 12
Komunitní centrum Sobotka 13
Šrámkosobotecké vzpomínání 14

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

Ukázka výroby
skleněných figurek 16
Hudební pořad
„Rocková krabička“ 17
Lampionový průvod 17
Okresní kolo turnaje ve Florbalu 18

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

Hravá angličtina 19
Tříkrálová koleda u „Broučků“ 19

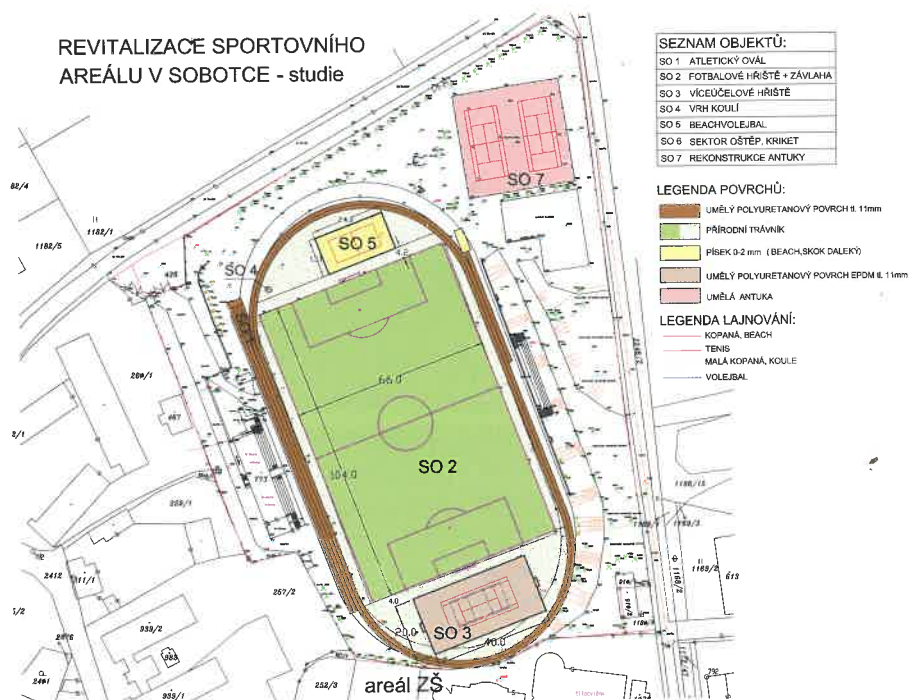
KNIHOVNA

Jak bylo v knihovně o Adventu? 20
Knihovna má svůj WEB 20
Do Sobotecké knihovničky 21
Jindřich Gustav Maštálka 22

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

Kulatá výročí 23
Zlatá svatba 24
Drobnosti ze Sobotky a okolí 24
Poděkování 24
Na rozloučenou 25
Jubilea 25
Opustili nás navždy 25
Kulturní a společenské akce
v Sobotce a v okolí 26
Sloupek šéfredaktorky 27
Sjezd rodáků a přátel
města Sobotky 27

REVITALIZACE SPORTOVNÍHO AREÁLU V SOBOTCE - studie

Studie revitalizace sportovního areálu v Sobotce.

Třem králům z Dolního Bousova to při koledování moc slušelo.

Foto: I. Jalovecká

RADNICE INFORMUJE

AKTUÁLNÍ INFORMACE K PRŮBĚHU JEDNÁNÍ O PŘEVODU SPORTOVNÍHO AREÁLU NA MĚSTO SOBOTKA

Město Sobotka minimálně od začátku roku 2015 deklaruje snahu dohodnout se s vlastníkem sportovního areálu v Sobotce, tedy se Sportovním klubem Sobotka, z.s. (dále SK) na převodu areálu do vlastnictví města a jeho následné kompletní rekonstrukci a rozšíření. V průběhu roku 2015 město několikrát veřejně avizovalo snahu nalézt dohodu s SK ve věci převodu sportovního areálu, a proto na své náklady realizovalo potřebnou přípravu v podobě pořízení základních dokumentů:

- znalecký posudek hodnoty areálu
- znalecký posudek na stanovení tržní ceny areálu i s budovou zázemí (šatny, ubytovna)
- právní služby na přípravu smlouvy o převodu (kupní smlouvy) a smlouvy o spolupráci
- daňové poradenství za účelem optimalizace transakce
- studie na budoucí podobu areálu

Ministerstvo školství dne 9. 12. 2015 vyhlásilo dotační titul nazvaný Státní podpora sportu pro rok 2016 – PROGRAM I33510, který by v případě úspěšné žádosti pokryl náklady na rekonstrukci sportoviště (bez budovy) max. do výše 60%. Město bylo připraveno o tuto dotaci zažádat a reálnost podání žádosti vyplynula i díky příjemné změně oproti předchozím rokům, ve kterých byla jako jeden z podkladů vyžadována projektová dokumentace pro stavební povolení včetně podrobného rozpočtu. V tomto roce stačila pouze studie s odborným odhadem nákladů – tedy dokument, který město pořídilo v řádově zcela jiné ceně, než kompletní projektová dokumentace v hodnotě 140 000 Kč, jejíž pořízení je záležitostí týdnů nebo měsíců.

Termín podání žádosti byl 31. 1. 2016, proto město začalo postupovat tak, aby v ideálním případě byly do tohoto data schváleny smlouvy, město bylo vlastníkem, a tudíž mohlo o dotaci žádat.

Nakonec však o ni nebylo ani požádáno, protože se nepodařilo zastupitelstvem odsouhlasené smlouvy schválit na valné hromadě SK. Tím se město nestalo vlastníkem areálu před koncem ledna. *Nechceme dále zabíhat do podrobností lednového dějství, které je popsáno na městských internetových stránkách (<http://www.sobotka.cz/magazin>), kde jsou k náhledu v lednu zastupitelstvem schválené návrhy obou smluv.* V každém případě jednání s SK probíhají i nadále. Posunem je skutečnost, že SK má svého právního zástupce.

Základním mottem Smlouvy o převodu je koupě areálu za zjištěnou tržní cenu 3,8 mil. Kč a jejím rozdělení do 15 ročních splátek po 253 000 Kč. Pro SK by to znamenalo jistotu této částky po dobu 15 let bez nutnosti žádat každoročně zastupitelstvo o příspěvek a leckdy nelehce pak dokládat jeho využití. Po dobu splácení by tedy město neposkytovalo SK příspěvek na činnost ve výši 210 – 230 000 Kč jako v uplynulých letech. Přesto by SK mělo možnost žádat o drobný příspěvek např. na práci s mládeží či na konkrétní akci. Na dotazy zástupců SK, co z toho bude klub mít a že na tom bude vlastně stejně, je odpověď jednoduchá:

- jistotu rozumných peněz na 15 let (současná jistota je jen na ten jeden jediný aktuální rok)
- revitalizovaný trávník, nové zavlažování s novým zdrojem vody a akumulční nádrží

- kompletně přepracovaný objekt budovy šaten a ubytování s rapidně nižšími náklady na vytápění
- rekonstruovanou tribunu
- možnost využití i ostatních nových sportovišť v rámci areálu
- spokojenost nad tím, že areál mohou konečně využívat i školní děti

Město naopak čeká mnohamilionová investice do rekonstrukce a výstavby sportoviště, rekonstrukce budovy, osvětlení a oplocení areálu a v neposlední řadě i pravidelné každoroční výdaje odhadované na 500 – 700 000 Kč, které pokryjí plat správce areálu, energie a nutnou údržbu všech zařízení.

Město samozřejmě považuje za nejlepší vhodné se s SK dohodnout. Protože, které z okolních měst má ten dar, že sportovní plocha přiléhá přímo ke škole? Přesto jsme se obrátili na projektanta s žádostí o prověření prostorových možností umístit sportoviště pro školu například v prostoru zahrady sokolovny nebo v lokalitě „Krásný plac“ (pod Obečným domem). Jsou to varianty, které by byly v mnoha ohledech horším řešením (pro žáky ZŠ nutnost chodit přes silnici).

Vedení města pokládá za povinnost dovést jednání do úspěšného konce. Je možné, že v době, kdy čtete tyto řádky, bude v tomto ohledu mnohé vyřešeno. V každém případě bude veřejnost obratem informována.

Jde o to, aby se sporné věci vyřešily pouze ve věcné rovině, bez zbytečně vypjatých emocí. I proto vedení města apeluje na všechny zainteresované, aby se vyvarovali osobních výpadů a zbytečného šíření drobných či větších lží, které věci nepomůžou.

NAVRHOVANÁ PODOBA REKONSTRUOVANÉHO AREÁLU

Město Sobotka, v případě že bude vlastníkem celého areálu, chystá jeho kompletní revitalizaci:

Předně se počítá s úpravami fotbalového hřiště (automatický závlahový systém napojený na novou vrtanou studnu s vřazenou akumulací nádrží, rekultivace vegetačního svršku hrací plochy) a s vybudováním sportoviště pro školu i veřejnost. Jeho součástí bude dvoudráhový atletický ovál (400 m), čtyři sprinterské dráhy (100 m), dálkařský sektor a sektor pro hod koulí a především víceúčelové hřiště 40x20m s umělým povr-

chem, určené pro míčové hry (volejbal, basketbal, házená, florbal, malá kopaná, tenis). Mimo to je v plánu rekonstrukce tenisových kurtů a výstavba hřiště na beach volejbal. Další etapa zahrne úplnou rekonstrukci budovy zázemí, šaten, ubytování a tribun (zateplení, výměna střešního pláště, nové vytápění a ohřev vody, změna vnitřní dispozice, vybudování bytu správce, oprava tribuny). V neposlední řadě bude nutné provést řádnou údržbu zeleně v areálu, vyřešit přístup, parkování a oplocení areálu. Jako bonus se jeví možnost vyu-

žití v současnosti zarostlé a neudržované části areálu podél tzv. Čálovické spojky na aktivity jako je BMX, skateboard nebo workout. Všechny zmíněné úpravy si samozřejmě vyžádají čas a nemalé finanční prostředky, město je ale připraveno celou akci zrealizovat a peníze na rekonstrukci najít. Celkový projekt na revitalizaci areálu včetně rozpočtu, etapizace, harmonogramu prací bude zpracován a bude k dispozici až v okamžiku vlastnictví městem. O vývoji celé situace bude město informovat na webu i v dalších číslech ZŠS.

REKONSTRUKCE, OPRAVY A INVESTICE - ZIMA 2016

V průběhu ledna bylo v Domě s pečovatelskou službou přestavěno 13 koupelen. Z nepohoditelných důvodů zde projektant před více jak deseti lety navrhl do většiny koupelen vany, které nejsou pro většinu seniorů vhodné a byly proto vyměněny za sprchové kouty. Přestavbu provedlo sdružení živnostníků Radomír Ort a Daniel Kozák za cenu 368 937 Kč. V budově rehabilitace, která je součástí vloni opraveného zdravotního střediska, dojde ke stavebnímu rozdělení zadního traktu, vybudování

nového sociálního zázemí a přípravě prostoru pro pronájem provozovny nebo obchodu. Na přelom února/března se chystá rekonstrukce veřejných WC na náměstí v domě čp. 5. Po neúspěšném řízení (vč. odvolání) s odbohem památkové péče ohledně možnosti zřízení důstojného vstupu do prostoru bývalého bytu v přízemí čp. 5 se vrátíme k realizaci komplexní stavební úpravy tohoto bytu na nebytový prostor (vstup bude tak nepřímý přes záďveří – tedy místo menšího ze stávajícího dvou

oken do náměstí). V brzké době bude vyhlášen záměr pronájmu na tento prostor, aby se tak finální práce daly případně uzpůsobit budoucímu nájemníkovi, který vzejde z výběrového řízení. Mimo to je v různém stádiu rozpracovanosti několik dalších akcí, jako je výměna oken v budově spořitelny, opravy technické infrastruktury v domě čp. 5, nebo opravy chodníků v Jičínské a Tyršově ulici.

*Ing. Lubor Jenček, starosta
Bc. Jan Janatka, místopředseda*

VYJÁDŘENÍ SK SOBOTKA K JEDNÁNÍ O PŘEVODU SPORTOVNÍHO AREÁLU NA MĚSTO SOBOTKA

SK Sobotka s převodem stadionu na město souhlasí. Podmínky užívání areálu sportovním klubem ale nebyly ve Smlouvě o spolupráci konkrétně stanoveny, proto převod nebyl valnou hromadou 23. 1. 2016 v Rudolfově odsouhlasen.

O převodu na město se začalo jednat v průběhu roku 2015, ale návrh konkrétní kupní smlouvy a smlouvy o spolupráci jsme dostali až 28. 12. 2015 s tím, že se k návrhům máme do 14 dnů vyjádřit a 25. 1. 2016 by se měla finální smlouva podepsat. Byla proto svolaná

valná hromada na 23. 1. 2016 na zimním soustředění v Rudolfově. Smlouva o spolupráci se v bodech týkajících se používání prostor, které jsou nezbytné pro zajištění chodu našeho sportovního klubu, tj. ubytovací prostory, šatny a klubovna, odkazuje na to, že je bude-

me mít k dispozici na základě zvláštní smlouvy. Návrh této zvláštní smlouvy jsme nikdy od města nedostali. Podle několika právních názorů, které máme k dispozici, je naprosto logické, že není možné podepsat smlouvu, která se odkazuje na jinou smlouvu bez toho, abychom znali její obsah.

Co se týče termínu na získání dotace, návrh smlouvy jsme dostali 28. 12. 2015 s tím, že je smlouvu potřeba podepsat do 25. 1. 2016. Sportovní areál je jediný majetek SK Sobotka a nelze uči-

nit tak závažné rozhodnutí během tří týdnů. Získání zmíněné dotace není v žádném případě zaručeno. O stejnou dotaci jsme se pokusili v roce 2014 za podpory města, které garantovalo zbytek investice v případě získání dotace. Byl vypracován návrh na projekt revitalizace sportovního areálu, ale dotaci jsme nezískali.

Provoz sportovního klubu stojí ročně přibližně stejně jako SK Dolní Bousov nebo Kopidlno. Je pro nás tedy nezbytné, abychom měli možnost zajistit

finance na provoz SK, a s tím souvisí i nastavení podmínek ve zmíněné smlouvě o spolupráci.

Dle našeho názoru mají SK Sobotka i město společný cíl a tím je revitalizace sportovního areálu. Nadále probíhají společná jednání a po doplnění chybějících smluv o užívání ubytovacích prostor, šaten a klubovny sportovním klubem nebude převodu na město už nic bránit.

Za SK Martin Čepička

KULTURNÍ TRADICE

„MY TŘI KRÁLOVÉ JDEME K VÁM, ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ VINŠUJEME VÁM ...“

... a my jsme jako tři králové vinšovali také.

Každoročně Charita České republiky pořádá dobročinnou akci Tříkrálová sbírka. Letos již po šestnácté vyrazily dvojice či skupinky koledníků do ulic Sobotky, Dolního Bousova a okolních obcí.

Koledování probíhá vždy v průběhu prvních dvou týdnů měsíce ledna, tradičně od 1. do 14. ledna.

Poprvé dobročinnou sbírku uspořádali v roce 2000 v olomoucké diecézi. Na základě zkušeností a velké podpory, které se dostalo této akci, se sbírka rozšířila na celé území České republiky. Od té doby se tato akce uskutečňuje každoročně.

Podobné dobročinné sbírky se konají rovněž v Německu nebo v Rakousku.

Letošního 16. ročníku Tříkrálové sbírky se zúčastnilo v roli koledníků v našem regionu celkem 28 pracovníků OCH Sobotka, 16 dobrovolníků a 38 dětí.

Děkujeme všem, kteří podpořili letošní ročník Tříkrálové sbírky a otevřeli své dveře a srdce koledníkům, všem, kteří se aktivně zapojili jako koledníci a výrazně tak napomohli zdárnému prů-

Výsledky Tříkrálové sbírky 2016 ve srovnání s uplynulými roky:

Název města, obce	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016
Dolní Bousov	28.327,-	27.219,-	23.308,-
Libošovice	11.420,-	17.161,-	16.127,-
Markvartice	5.464,-	4.442,-	2.842,-
Mladějov v Č.	4.188,-	3.530,-	9.388,-
Osek	2.598,-	2.513,-	4.257,-
Řitovice	1.769,-	2.239,-	2.932,-
Samšina	10.714,-	10.737,-	11.193,-
Domousnice - Skyšice	3.720,-	2.175,-	3.882,-
Sobotka	36.870,-	60.885,-	61.355,-
CELKEM	105.070,-	130.901,-	135.284,-

běhu sbírky. Děkujeme základním školám v Dolním Bousově a v Sobotce, které s námi spolupracovaly při propagaci Tříkrálové sbírky a při získávání koledníků z řad žáků škol. Děkujeme!!

Po řádném rozpečetění kasiček (celkem 27 ks) na městských a obecních úřadech byly spočítány výsledky letošního ročníku Tříkrálové sbírky.

*Ilona Jalovecká,
Oblastní charita Sobotka*

Tříkrálové sbírky se účastnili i uživatelé Domova pokojného stáří v Libošovicích.

Foto: I. Jalovecká

VÁNOČNÍ KONCERTOVÁNÍ SBORU BENDL-STOJMÍR

Čas adventu a Vánoce je pro všechny sbory obdobím, které je plné koncertů a vystoupení. Přípravy na ně začínají již od září. Nejinak tomu bylo i pro nás.

První milou pěveckou povinností bylo **rozsvícení vánočních stromů v Sobotce a v Dolním Bousově**. I když počasí první adventní neděle, 29. listopadu 2015, nebylo příznivé, sešlo se na zahájení Vánočního jarmarku v Sobotce početné publikum, a tak náš sbor mohl tento jarmark symbolicky zahájit. V Dolním Bousově se bohužel počasí „neumoudřilo“, ale i tak jsme tamější vánočně naladili a společně rozsvítili jeden ze symbolů našich Vánoc.

Ve středu 2. prosince 2015 a o týden později, v úterý 8. prosince 2015 jsme navštívili se svým vánočním repertoárem naše seniory. Nejprve v **Domově s pečovatelskou službou v Sobotce**, kde se nám dostalo již tradičně velmi milého a vstřícného přijetí, a poté také v **Domově s pečovatelskou službou v Dolním Bousově**. Všichni si s námi zazpívali tradiční české a moravské koledy a někteří dokonce neskryvali svou velkou radost dojetí. Jsme rádi, že jsme jim mohli zpříjemnit předvánoční chvíle a budeme se těšit opět na jarní návštěvu!

První **vánoční koncert** se uskutečnil v neděli 13. prosince 2015 v **kostelíku sv. Jiljí v Mladějově**. Společně s námi zde zazpívali a zahráli žáci ZUŠ Sobotka pod vedením paní učitelky Pe-

try Matouškové a paní učitelky Markéty Kněžů. Jako hosté zde vystoupili s houslovým recitálem i žáci ZUŠ v Mladé Boleslavi, Jana Švejsová, Michael Housa, Pavel Bernárt a Zorba Lunix. Společně představili autorskou tvorbu jednoho z nich, Zorby Lunixe. Náš sbor vystoupil na závěr koncertu. Představil početnému publiku celý vánoční repertoár, ve kterém zazněla díla klasická, pásmo českých a moravských koled s doprovodem houslí, hebrejský tradiční, stará muzika, ale i soudobá tvorba a tradiční vánoční písně. Poděkování za tento koncert jistě patří TJ Sokolu Mladějov.

Poslední adventní neděle, tedy 20. prosince 2015, patřila již tradičně našemu **vánočnímu koncertu v hradní kapli sv. Anny na hradě Kost**. Ani třeskutá zima neodradila publikum od návštěvy koncertu, který se i letos konal ve spolupráci se správou hradu Kost a rodem Kinských dal Borgo. Kouzelnou atmosféru vánoční hudby doprovodila svým krásným a osobitým přednesem poezie paní Olga Bičíšová. Paní

Marie Buchtíková věnovala vzpomínku skladbě Tichá noc a celý koncert mluveným slovem jistě obohatil pan Tomáš Grindl.

Přeběhl Štědrý den, Štěpán a náš sbor představil vánoční repertoár také publiku v **Dolním Bousově**, a to 27. prosince 2015 v **kostele sv. Kateřiny**. V první části koncertu vystoupili žáci ZUŠ Mladá Boleslav se svým houslovým recitálem a druhá část ta už patřila sboru. I publikum v Dolním Bousově si s námi zazpívalo koledy a těšilo se z vánočního repertoáru. Vrcholem koncertu pak byla *Tichá noc*, kdy se celý kostel zahalil do tmy a jen světlo svíček a melodie snad nejkrásnější vánoční písně se nesly dojatým posluchačům.

Nový rok začal pro sbor velmi symbolicky, **novoročním koncertem 3. ledna 2016 v kostele sv. Máří Magdalény v Sobotce**. Krásně vyzdobený kostel, početné publikum, výborná akustika, ale i doznívající vánoční atmosféra a pozitivní ohlas posluchačů i účinkujících, to vše provázelo celý koncert. Toto místo si jistě v budoucnu zaslouží mnoho a mnoho podobných koncertů.

Závěrem mi dovoluňte poděkovat všem mým sboristům za jejich celoroční snažení, všem účinkujícím a hostům našich koncertů za jejich ochotu a obětavost a také všem pořadatelům, kteří nám umožnili koncerty uspořádat. Děkuji!

Pavčina Těšínská, sbormistryně

KDO JE KDO V MALÝCH DĚJINÁCH SOBOTECKA A DOLNOBOUSOVSKA

Sobotka, Sobotecko a Dolnobousovsko jsou mimořádné v mnoha směrech. Od loňského adventu mají další exkluzivitu. Je jí ucelená řada tří knih dokonale mapujících celou historii regionu. Daleko větší města marně po něčem takovém touží. Ono také málokteré město má „svého“ osobního historika. Autor

Karol Bílek zasvětil historii Sobotecka prakticky celý svůj život. A to ještě ve své vrozené skromnosti nazval tuto velkou trilogii Malými dějinami. Třetí, závěrečný díl, který jsme křtili 19. prosince 2015, je slovníkem osobností. Určitě si plně zasloužil, že se ze křtu samotného stala velká sláva. Kmotry

knihy byli starostové Sobotky a Dolního Bousova – pánové Lubor Jenček a Miroslav Boček. Zněla tu dále hudba, recitace a zpěv. Sobotecký starosta při příležitosti tohoto předvánočního setkání ocenil sedm osobností za jejich přínos kulturnímu rozkvětu Sobotecka.

Mým úkolem je ale přiblížit vám uvádnou knihu samotnou. Těžko najít vystižnější slova než ta z předmluvy ke knize z pera našeho předního historika-encyklopedisty PhDr. Josefa Tomeše:

„Sobotcko, tvořící jižní výspu Českého ráje, patří k nejmalebnějším a nejromantičtějším krajům naší vlasti. Impozantnímu exteriéru odpovídá i jeho bohatá a pestrá minulost, personifikovaná řadou pozoruhodných osobností, které se tu narodily, působily, prožily větší či menší část života, anebo zdejší kraj objevovaly ve své literární či výtvarné tvorbě. A právě tyto postavy, slavné i zapomenuté, plně zakotvené v místním prostředí nebo exponované v měřítku celonárodním, představuje lexikon Kdo je kdo v dějinách Sobotcka a Dolnobousovska.“

„Vedle osob dávno zvěčnělých zde najdeme i žijící, současné reprezentanty regionu. Spojení uzavřených a otevřených lidských osudů v jedné knize naznačuje kontinuitu dějin regionu a úlohu jejich nositelů.“

„Lidé přicházejí a odcházejí, zanechávají však stopy, jež se vtisknou do viditelné tváře i tušeného ducha místa a skrze ně pak působí na další pokolení.“

Dovolil jsem si zde spojit tři úryvky v jeden snad kompaktní celek. V předmluvě je dále hovořeno také více o autorovi. Ale představovat Karola Bílka čtenářům soboteckého Zpravodaje by bylo nepochybně nošením sov do Athén. Poopravím proto jen některá tvrzení o vzniku knihy. Titulní list uvádí autorství – Karol Bílek a kol. Jmenovaný sám všude rozhláší, že kniha by nevznikla bez přičinění mnoha spolupracovníků. Pravda ovšem je ta, že i tento titul je co do kon-

Karol Bílek a kol.

KDO JE KDO V DĚJINÁCH SOBOTECKA A DOLNOBOUSOVSKA

MALÉ DĚJINY SOBOTECKA
III. díl

Sobotka 2015

cepce zcela dítkem Bílkovým a ten si jej také z 95 % tvrdě odpracoval. Je spolu s dvěma předchozími díly vpravdě jeho celoživotním opusem. Dílo vznikalo totiž především trpělivým skládáním střípků historie, jak je činil od dob studentských až po čas kmetský. Odborná erudice mu pak umožnila složit ony střípky v kvalitní a překvapivé celky. A jestliže dokázal navíc tu a tam oslovit ke spolupráci profesionály či amatéry z okolí, je to jen další bonus tohoto díla. Dynamiku práce Karola Bílka můžeme odhadnout porovnáním jeho brožury Kdo je kdo v dějinách Sobotcka z roku 1995 (143 stran) a tohoto titulu, který na 573 stranách představuje téměř 2300 hesel, přičemž většina z nich ještě obsahuje několik vnořených dalších jmen. Práce takového rozsahu je úkolem spíše pro instituci než pro jednotlivce. Můj obdiv má už jen autorova schopnost a snad i odvaha rukopis k nějakému datu uzavřít. Protože doplňovat hesla, vylepšovat a aktualizovat můžete tady

donekonečna. Dokonalý a konečný slovník tohoto typu nelze tedy prakticky vytvořit. Pevně věřím, že čtenáři a uživatelé jej takto budou i přijímat. Ostatně tento Zpravodaj jistě ochotně poskytne prostor pro věcnou diskusi nad předkládaným dílem. Nakonec, proč bych si sám hned nepřisadil. Mrzí mě například, že nebylo možno lépe vyjádřit vazby mezi jednotlivými hesly, jak příbuzenské (XY je dcerou ZŽ), tak třeba profesní (XY a ZŽ byli spolupracovníky) apod. Ale to asi bude spíše úkol pro příští elektronickou verzi s hypertextovými odkazy.

Ještě malé vysvětlení, proč já, Neso-boťák, přijal nabídku napsat o této knize do vašeho Zpravodaje. Jednak váš Zpravodaj není už dávno jen VÁŠ. Především jsem ale tak chtěl vyjádřit vděčnost dvojí. Jednu historickou, a to že se Dolnobousovsko kdysi stalo součástí historického Soboteckého okresu a díky tomu předmětem zájmu autora. Za druhé, že mě Karol Bílek přizval ke spolupráci na slovníku za onen bousovský „cancourek“ sledované oblasti. Tím mi sice způsobil nejednu bezesnou noc nad mně do té doby nepředstavitelným rozsahem úkolů. Ale na druhé straně mi umožnil setkání s tolika úžasnými osobními příběhy lidí, především těch neznámých „obyčejných“, že mi to natrvalo změnilo pohled na historii regionu a především na jeho novější politické dějiny. Doufám, že mnohé z těch poznaných osudů vám ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky a v Bousováku dokážeme v dohledné době přiblížit.

Ať vám kniha dobře slouží – a hlásám: „Slovník Kdo je kdo do každé domácnosti.“

Tomáš Grindl

RŮŽEMI POHLAZENÁ KNIHA O LIDECH V PROMĚNÁCH MÍSTA A ČASU

V sobotu 23. ledna 2016 odpoledne se v sále hotelu Český ráj v Libošovicích sešli přátelé a příznivci regionální historie. Podruhé zde byla slavnostně před-

stavena nová kniha historika a archiváře Karola Bílka. 3. díl Malých dějin Sobotcka vyšel v podobě rozsáhlého biografického slovníku pod názvem KDO

JE KDO V DĚJINÁCH SOBOTECKA A DOLNOBOUSOVSKA. Druhé doplněné vydání obsahuje téměř 2 300 hesel osobností žijících i zemřelých.

V I. dílu Malých dějin Sobotecka, který vyšel v roce 2008, byla představena příroda, osobnosti, data a události do roku 1850. Od tohoto roku po současnost navázal pod stejným názvem 2. díl, vydaný v roce 2013.

V předmluvě k prvnímu vydání v roce 1995 český historik pan prof. Robert Kvaček napsal: „V tomto slovníku se sešli ti už neodvolatelně odešli s dnešními následovníky. Jména známá spolu se jmény známými méně nebo i neznámými. Také jména doslova objevená a osvobozená z úplného zapomnění. Nemohou být nikdy všechna, každý biografický slovník je výběrem, který závisí i na dostupnosti údajů. Nepochybuji, že Karol Bílek udělal pro své Sobotecko, co bylo v silách badatele skládajícího fakta celá desetiletí. Psal přece o lidech, kteří mají jeho úctu a k nimž sám patří.“ Potěšilo nás, že jsme mohli pana profesora mezi řadou známých osobností v Libošovicích také přivítat. Jeho vřelá slova uznání potěšila autora, spolupracovníky a všechny přítomné posluchače.

Při prvním slavnostním uvedení v Sobotce 19. prosince loňského roku

pohladili každý svojí růží nový lexikon starostové Lubomír Jenček ze Sobotky a Miroslav Boček z Dolního Bousova. V Libošovicích po jejich vzoru symbolicky přiložil na knihu třetí růží k poetickému aktu kmotrovského uvítání knižní novinky starosta Libošovic Vít Svoboda. Další kmotrovská slova a přání knize na cestě ke čtenářům pronesla knihovnice Lenka Dědečková a archeolog Martin Kuna.

Slavnostní sešlost byla také dobrou příležitostí ke gratulaci. 27. ledna oslavil pětadevadesátiny v plné svěžesti fyzické i duševní básník Českého ráje Josef Brož. Blahopřání a dárek převzal nejen z rukou starosty Libošovic. Krásným přednesem básní potěšil jubilanta i zcela zaplněný sál herec a recitátor Josef Kettner. Žlutou růží a básní obdaroval kolegu básníka Josef Jindra. Kamarádi trampové s chutí zahráli a zazpívali Niagáru Českého ráje, zhudebněnou báseň pana básníka Brože.

Představení a ke krátkému vystoupení byli vyzváni autoři nedávno vydaných knih, Olga Bičíšková, autorka Vlas-

tivědy, nádražák Kamil Brož, jehož krásnou výstavu ke 110. výročí zavedení železnice do našeho kraje si bude možno prohlédnout po celou letošní sezónu na zámku Humprechtu, a řada dalších osobností, autorů knih především s regionální tematikou, jejichž stručné curriculum vitae lze ve slovníku nalistovat.

V pestrém kulturním programu účinkovali mladí muzikanti z Libošovic, zpěvačka Veronika Vildmanová a hudebník František Kozderka. Na své přišli i milovníci trampské hudby. Po ukončení programu s radostí zahráli kamarádi hrající dlouhá léta pod značkou Nudleboys známé trampské písničky všem, kteří si chtěli ještě posedět a popovídat. Z fotografií, které byly z tohoto vydařeného odpoledne pořízeny, vyzařuje příjemná atmosféra a přátelská pohoda, skoro všichni se na nich usmívají. Pro autora knihy Karola Bílka, jeho spolupracovníky i pořadatele přátelského setkání je to ta největší odměna.

*Alena Pospíšilová a Eva Pantlíková,
Knihovna Antonína Bocha Libošovice*

ŠRÁMKOVSKÉ MATINÉ

V neděli 24. ledna sobotečtí občané prožili mimořádný kulturní zážitek.

V sále spořitelny se konalo šrámkovské matiné.

A mnozí vzpomínali na zakladatelku této tradice – prof. Marii Hejnovou. Ta začala zvát na měsíc, kdy připadly básníkovy narozeniny, významné hosty, aby připomněli Šrámkovy verše a další jeho tvorbu. Jistě by měla radost, jak i čtvrt století od jejího odchodu žije nejen v červencovém týdnu Šrámkova Sobotka, ale i lednová vzpomínka na básníkovy narozeniny.

Městské kulturního středisko a spolek Šrámkova Sobotka spolupracují s umělci Vinohradského divadla již delší dobu. Pražští divadelníci byli v Sobotce, když připravovali inscenaci hry Plačící satyr. Paní Marie Sekerová je pozvala na lednovou vzpomínku do sobotecké spořitelny. Byli to známí herci Simona

Postlerová, Jan Štastný, Jiří Plachý a s nimi vystoupila Anežka Lipusová. Na všech jsme poznali, jak si Šrámková váží a jak ho obdivují. Janu Štastnému pomohl Šrámek k přijetí na DAMU,

přednášel tehdy Raport. Hudební doprovod a zpěv skvěle obstaral Zdeněk Dočekal. Přijel a diváky pozval na představení Plačícího satyra i režisér představení Radovan Lipus.

Účinkující zleva: Z. Dočekal (klavír), Anežka Lipusová, Jan Štastný, Simona Postlerová, Jiří Plachý, Radovan Lipus (režie).

Sobotečtí tvořili v to nedělní odpoledne velmi pozorné obecenstvo, zasvěcené, vnímající, nadšené a velmi vděčné. Potleskem oceňovali výborné výkony herců, zajímala je básníková korespondence - jeho dopisy ze soboteckých prázdnin psané Milce a také i Karlu Čapkovi, Šrámkovy verše z jeho slavného Soboteckého hřbitova, ale i další poezie, zvláště známá Svatební, zhudebněná jako šanson pro kabaret Červená sedma. Dramaturg Milan Šotek velice citlivě vybíral a diváci se mohli zaposlouchat do Šrámkova poe-

tického a bohatého jazyka, slyšeli i Čapkovu úvahu o divadle. Hra Plačící satyr, k níž tento komponovaný pořad vznikl, je na repertoáru na Vinohradech i v této sezoně.

Jsem velmi vděčná za letošní pozvání do Sobotky. Vzpomínám na slavné oslavy Šrámkových stých narozenin v roce 1977 ještě v režii paní profesorky Hejnové. Jsem jistě nejstarší účastníci červenového semináře a někdy si myslím, že k Sobotce patřím snad i já. Pamatuji se na manžele Hejnovy, paní Bílkovou-Kyzivátovou, doktora Samsišáka, pana

Volfa a další milé Sobotáky. Nezapomenutelná pro mne byla první Šrámkova Sobotka v roce 1957, když jsme mohli poznat i paní Miloslavu Hrdličkovou a poslouchat vzpomínky na její bohatý život s básníkem.

Stejně jako mnozí dávní účastníci Šrámkových Sobotek jsem zůstala Sobotce věrná natolik, že jsme po mnoho let do Sobotky jezdili i se svými dětmi, a dokonce i s vnuky, kteří se rádi účastnili i úspěšné dětské dramatické dílny.

Jarmila Petránková z Hradce Králové

ROZHOVOR S GABRIELOU HAMACHEROVOU

Když jsem oslovila majitelku mladějovského zámku paní Gabrielu Hamacherovou s prosbou o rozhovor, byla jsem překvapena ochotou, se kterou mi odpověděla. Moje obavy, že nebudu vědět, na co se mám ptát, se rozplynuly hned, jak paní Hamacherová začala vyprávět.

Narodila se v Praze. V té době už byl mladějovský zámek dávno zabraný její babičce paní Anně Bláhové. Takže v Mladějově před rokem 1991 nebyla, protože nebyl žádný důvod, majetek patřil státu. Po maturitě žila v cizině, studovala v Ženevě. Následně žila v Německu, podnikala tam, vdala se a narodil se jí syn Christian David. Po restituci se nejprve snažila udržet zavedenou firmu v Německu, současně podnikala v zemědělství v Mladějově a provozovala kozí farmu v Rovni. Dvakrát do měsíce přejížděla ze Stuttgartu a řešila problémy na obou stranách. Tento stav byl náročný, i přesto to vydržela asi 4 roky. Proto, když její syn odmaturoval a chystal se na vysokou školu, rozhodla se zrušit firmu v Německu a přestěhovat se do Čech.

Co pro Vás znamenala restituce, jaké byly začátky v Mladějově?

„Pro mě byl začátek velmi těžký. Všichni moji přátelé a spolužáci, to bylo všechno dávno pryč. Já jsem žila v cizině, i když jsem mohla vždy do Čech jezdit, a také jsem jezdila, ale spoustu přátel

jsem nechala v Německu. V Mladějově jsem začínala od nuly. Nebylo to lehké po období, kdy všechno bylo všech. Pro některé lidi bylo nepochopitelné, že na jednu příjdu já a hlásím se o majetek, který patřil vždy mé rodině. Že to vše bylo zabráno, to nikdo neřešil a někomu se to prostě nedalo vysvětlit.

Když jsem restituovala zámek a pozemky, neměla jsem tušení, jak podnikat v zemědělství. V Ženevě jsem studovala filozofii a jazyky, pak jsem se věnovala umění. Takže jsem se v zemědělství snažila co nejrychleji zorientovat. Myslím si, že s kozí farmou to nebyl vůbec špatný nápad, jen jak se situace vyvíjela

v obchodě i v obytných možnostech, měnily se i podmínky. Na trh přicházely stále více a více nadnárodní firmy a malé tuzemské firmy neměly šanci konkurovat. Asi po 7 letech jsem toto podnikání opustila. Kozy i zařízení sýrárny jsme prodali do Bavorska, protože v Čechách nebyla v té době farma, která by si vzala do chovu tak velké množství zvířat.

Lesy si obhospodařujeme od začátku sami. Pole jsem zpočátku udržovala také sama pomocí sjednaných služeb. Dnes je to jednodušší, protože většina zemědělských pozemků je propachtovaná.

Zámek v Mladějově v Čechách. Foto: J. Matyášová

Také jsme tu chovali koně. V tehdejší JZD měli koně, a když chov chtěli zrušit, odkoupila jsem je. Prostoru k ustájení jsem měla dost. Chov koní byl nejprve přínosný, dělal dokonce Mladějovu reklamu. Byl zde jezdecký oddíl, jezdily sem dívky většinou z Mladé Boleslavi. Nakonec po několika letech jsem koně odprodala chovatelům, chtěla jsem, aby o ně bylo dobře postaráno.“

Jak často jezdíte do Mladějova?

„Dokud žila moje matka, a ta zemřela před třemi lety, byla jsem tu nastálo. Moje matka bydlela tady na faře, protože chtěla mít svůj dům a svůj klid. Byla velmi společenská, na faře – po úplné renovaci – měla pohodlný život. Byla tam moc šťastná a užívala si své návštěvy a hosty, Mladějov měla velmi ráda. Dokud maminka žila, tak pro nás byl střed světa Mladějov, a i když jsme třeba odjeli, tak jsme se stále vraceli. Nebyly jedny Vánoce, abychom nebyli tady.“

Před třemi lety se vše radikálně změnilo. Pro mne už není nutnost tady být stále. Já sem samozřejmě ráda přijedu a pořád mám tady koho navštívit. Máme v Mladějově i v Jičíně známé a přátele, máme zde trvalý pobyt, sídlo firmy, v Sobotce rodinného lékaře... Musíme komunikovat s úřady v Mladějově, v Sobotce, v Jičíně. Minimálně jednou v týdnu sem zajedeme, protože je třeba vybrat poštu, vyřešit drobné problémy. Mimo to komunikujeme mailem a telefonem. Nyní pobýváme v Praze, a ta není tak daleko. Když ráno sedneme do auta, dopoledne máme schůzku v Mladějově nebo v Jičíně, naobědváme

se v Sobotce, navečer jsme opět v Praze. Pro nás se tím, že tady nejsme nastálo, moc nezměnilo. Těžba, vysazování, oplocenky, to pohodlně zvládneme, navíc moderní technologie nám umožňují být se všemi v kontaktu a všeho se účastnit. Spolupracujeme s odbornou lesní firmou, která je velmi spolehlivá.

Samozřejmě, když pořádáme nějakou akci v zámku, zůstáváme ve vedlejší budově třeba týden, dva, nebo i déle, podle toho, jak je potřeba. Zájem o pronájem prostor v zámku nás vždy velmi těší. V poslední době zájem stále roste, možná to souvisí s lepší ekonomickou situací v Česku.“

Jak jste si v Mladějově zvykala?

„Moje maminka tady byla moc ráda, i když velkostatek nebyl z jejího rodu, ale z otcovy strany. Tím, že jsem neměla možnost zde pobývat v dětství, bylo pro mne těžší si zde zvyknout. Když jsem byla malá a my jsme žili v Praze, jezdíváme do jižních Čech, do Jindřichova Hradce. Tam mám příbuzenské vazby a mám také k tomu kraji vztah, jelikož jsem tam trávila všechny prázdniny. A když jsme žili v Německu a můj syn byl malý, na prázdniny jsme jezdili zase do jižních Čech.“

Jak zvládáte údržbu parku u zámku?

„Údržbu zvládáme většinou svépomocí. V případě nějakého prořezu stromů nebo jiných větších prací oslovíme firmu, která nám pomáhá v lese. Na údržbu zámku a případné opravy si najímáme firmy.“

Ještě bych se chtěla zeptat na paní Bláhovou.

„Anna Bláhová byla moje babička, která velkostatek Mladějov a Roveň vedla. Roveň později propachtovala. Velkostatek Mladějov jí koupil od Pabstmannů její otec Jan Hakl (můj pradědeček). Jeho první rodina bohužel zemřela na tuberkulózu. Pro ně nechal postavit v Jilemnici velikou hrobku. Se svou druhou ženou měl tři dcery. Nejstarší, mé babičce, koupil později Mladějov, nejmladší Janě Hiltlové Studenec a prostřední dům v Praze. Moje babička pak mladějovské panství spravovala sama a žila tam se svými čtyřmi dětmi až do doby znárodnění. Jeden ze synů byl JUDr. Josef Bláha – můj otec, advokát v Praze. Zemřel poměrně brzy a moje maminka Anna, roz. Krejčová (její otec byl general zdravotnictva MUDr. Josef Krejčí) se pak provdala za JUDr. Jana Kamenického.“

Chci se zeptat na požár zámku a od kdy není zámek kulturní památkou?

„Zámek vyhořel 2. ledna 2002. Poté jsem zažádala o zrušení kulturní památky. Zámek byl i přesto rekonstruován podle původních plánů včetně pseudo-barokní fasády, ale stavba byla jednodušší, když už se nejednalo o kulturní památku. Jelikož zámek shořel téměř celý, nová výstavba trvala více než čtyři roky. Po dokončení zámek slouží k různým oslavám, společenským, kulturním, vzdělávacím a firemním akcím.“

Rozhovor připravila Jana Matyášová

KDE ŽIJE BÁSNÍK ČESKÉHO RÁJE ANEBO – JOSEFU BROŽOVI JE 95 LET

Lhotice jsou od Sobotky vzdálené asi 13 km. Dorazila jsem s gratulační kyticí před jeho dům přesně na čas, jak jsme se domluvili, vyzbrojena životopisnými údaji z Bílkovy nové knihy „Kdo je kdo v dějinách...“ Čekal mě už v vrátce, srdečně přivítal a pak i jeho bratr, se

kterým žije ve společném domě. Velkou radost ze mne měl malý bílý špic „ještě štěně, Šmudlík – toho jména pátý“.

Oněch 95 let Josefa Brože je slavnost celého regionu, návštěv je přeplněný seznam. Pana básníka Brože znám, měl několik vystoupení v naší sobotecké

knihovně a s režisérským řízením pana Josefa Kettnera pak komponované zdařilé pořady na Humprechtě a v Domě pečovatelské služby. Znam jeho knížky, četla jsem je, máme je pro čtenáře v knihovně a není jich málo – několik hodin krásného čtení. Měla jsem čest být

mezi přednášejícími na CD pana Ladislava Havlíka „Básně Josefa Brože“. Připravila jsem si svědomitě otázky k rozhovoru, usadili jsme se u stolu s několika vrstvami jeho básnických knížek a chtěla jsem začít první otázkou. Jenomže pan básník mě předešel a ke slovu jsem se dostala jen zřídka. Celý jeho život, učitelské vzdělání, počátky s verši, učitelování, vyhazování z práce a zase nazpět, psaní do šuplíku, první místa v soutěžích a četné medaile, chvála od Českého ráje, tedy od lidí i od krajiny. Ale pěkně po pořádku.

„Kluk ze Lhotic“, jak se sám nazývá a za víc se nikdy nepovažoval, se tu narodil 27. ledna 1921. Gymnázium studoval v Turnově na přelomu období I. republiky a protektorátu, ukončil maturitu v roce 1941, ale už od roku 1937 časopisecky publikoval své básně (Rodný kraj, České slovo, Venkov a jiné noviny a časopisy). V Plzni pak po studiu vykonal doplňovací maturitu z pedagogiky a po roce 1945 s vlasteneckým nadšením nastoupil do pohraničí, do Osečné. A následovala další pohraniční města – Liberec, Smržovka, Světlá aj. Koncem roku 1947 zvítězil se svou básní v Soutěži tvořivosti mládeže, ovšem ceny se rozdávaly až po Únoru a tady Josef Brož poznal svou politickou kategorii, která se pak táhla spolu s hlídači z StB celým životem. Cenu nedostal. Šikany a překládání v severočeských městečkách. V roce 1955, když v Jablonci učil budoucí učitelky mateřských škol, získal v soutěži „Deset let Libereckého kraje“ první místo. Ale v roce 1958 byl po zásahu StB poslán do výroby v LIAZu Mnichovo Hradiště, aby za dva roky byl povolán znovu k učitelování v Mnichově Hradišti na devítiletce i na gymnázium. To už získal v Praze na Karlově univerzitě titul „doktor pedagogiky“. A učil až do svého důchodu v roce 1981. Vydávat knihy měl zakázáno, a tak verše psal, jak se říká, do šuplíku.

Listopadová revoluce 1989 otevřela jeho masarykovskému demokratickému smýšlení nové cesty. Pár let se rozhlížel, sestavoval, tříbil myšlenky a od roku 1996 začaly tryskat jeho sbírky magických a laskavých názvů jako Perseidy

na nebi Podještědí, Podbezdězí a Českého ráje a vycházejí až dodnes. Básník skromně říká, že těch veršovaných písemností je celkem už 44 a kdyby tak silně nezlobily sítnice v očích (praskání), mohly by být i další, protože ta láska ke krajině je stále v srdci a chce ven, mezi lidi. Pět sbírek věnováno Podještědí, pět Podbezdězí a ostatní je Český ráj, tedy včetně pejska Šmudlíka, který je jeho nejžádanější knížkou.

„Které z mých sbírek se Vám nejvíce líbí?“, ptá se mě. Jsem na rozpacích, nejsem literární odborník a tak podle citu říkám: „Snad je to „Listopad vzpomínek“, pak „Ty, země“, určitě „Píseň o Žehrovc“ (některá místa jsem četla dvakrát), „O pejskovi Šmudlíkovi“ a Vaše poslední kniha „Dotýkání krásy“. A pak všechny ostatní, oddechla jsem si. A pokračuji: „Ovšem ve sbírce „Krajinou Českého ráje“ je odstavec věnovaný Sobotce a líbí se mi Vaše rozhodnutí, že ten krásný zámek, ta píseň, nejvíce patří Humprechtu a Sobotce“. Usmívá se a zpaměti odříkává:

To je Humprecht? Dávný Veliš?

Mladějov? To nikdy nezvíš.

Patriotům Sobotky

padla píseň do notky.

Přivlastnili si ji, ale

zapomněli, že na skále

hradů, zámků je tu víc,

krásných panen na tisíc.

Sobotka malá, tichá, milá,

mě navždy uchvátila

Humprecht, náměstím svým, podlouším.

A tím pohledem se vždycky zasnoubím.

Městečko básníků...

Mladějov, Humprecht, Veliš?

Tak to už asi nikdy nezvíš –

Verš na trn nabod se

A tak vlastně ze všech mých připravených otázek se může uplatnit jen ta poslední:

„Pane básníku, jste všeobecně znám a obdivován pro Vaši životní lásku k české krajině, jste nejenom milovníkem, ale i pěvcem krás zvláště Českého ráje

Josef Brož a Pavlína Havlová Foto: J. Jindra

a vzbuzujete ve čtenářích stejnou lásku ke svému domovu a někdy i vroucné slzy poznání. Četbou Vašich knih si čtenář uvědomuje, v jakém bohy políbeném kraji žije a jeho úcta k domovině roste. To je Váš velký přínos naší zemi a také poezii. Ale já se Vás zeptám, kde ve Vašich sbírkách je projev mužovy lásky k ženě, nebo tam naleznu jen lásku ke krajině?“

Básník se usmál, a že hned tři takové odstavce mi odrecituje. A odrecitoval. A já jsem pro čtenáře vybrala ten z knížky „Šeříky, voňte do vzpomínek“, na str. 29:

Polibek jsem vtiskl na Tvé jméno

tak něžně, jak jen láska umí.

Najdeš v něm, co nebylo už vysloveno,

však srdce Tvé mi porozumí.

Okvětim retů sejmi jej zlehka...

Jak motýl na bliznu úst přisedne.

Není to snění, ne krása křehká,

ale mé srdce, co k Tobě chtělo ode mne.

A pak se ptal on: „Jak to, když Sobotka je městem básníků, ševců a kantorů a vy ve Vašem časopise, paní šéfredaktorko, tak málo prosazujete poezii? Vždyť máte Šrámka, Šolce a současného Jindru! A já se k nim rád přidám.“

Váhala jsem s odpovědí a nakonec nic neřekla. Jen úsměv a rozloučili jsme se.

Pavlína Havlová

BARÁČNÍCI ZE SOBOTKY

Na podzimním výročním volebním sezení došlo v naší obci k výměně větších částí konšelstva. Do čela obce byl zvolen nový rychtář soused Mgr. Petr Pfeiffr, syndikem soused Mgr. Jiří Hořák, funkcioner od letošního roku zastává tetička Cinkejšová. Švandymistrem se stal Jiří Lelek, panímaminkou tetička Pažoutová, místorychtářkou pak tetička Žaloudková. Došlo i ke změně vzdělavatelky – tou byla zvolena tetička Hořáková, zapisovatelkou tetička Rulcová.

Pantatínkem se stal dlouholetý člen konšelstva soused Vejnárek. I když se změny zdály být značné, přesto hned první sezení v prosinci dopadlo vcelku úspěšně a nové konšelstvo začalo pracovat.

Naplánované akce byly projednány a rozdány jednotlivé úkoly. Jako první byl uskutečněn výlet Baráčníků do Po-

niklé a Jilemnice – ten se setkal s velkým zájmem účastníků. Další úkol nás čekal při přípravě vánočního pečení s ochutnávkou v Městské knihovně – konal se Vánoční jarmark, výstava betlémů a vernisáž výstavy. Tato akce byla velmi zdařilá. Vše pak pokračovalo přípravou a organizací Živých jesliček na soboteckém náměstí.

Toto již tradiční vystoupení se vždy potkává s velkým ohlasem u veřejnosti. Vystoupily zde děti ZŠ, rozdávaly návštěvníkům vánoční štěstíčka, která zhotovili senioři na středečním sezení na rychtě. Nechyběl Ježíšek, zvířátka, koledníci i Tři králové.

Nezanedbali jsme ani vánoční posezení s pohoštěním, hudbou a pobavením. Při této příležitosti byli odměněni někteří odcházející a zasloužili konšelé kytíčkou a čokoládou.

Hned po Novém roce se naši členové aktivně zapojili do pomoci při Tříkrálové sbírce, kterou organizovala zdejší Charita. Nadále naše tetičky chystají středeční posezení pro seniory a občany města.

Dobře se nám daří spolupracovat s Městským úřadem.

Jako velký úkol jsme si zadali, že se letos postaráme a zajistíme opravu našeho baráčnického praporu, který je dosti poškozen, a zároveň obstaráme i jeho repliku. Toto si vzal za své náš syndik soused Hořák.

Celému konšelstvu a naší práci v baráčnické obci přeji ten nejlepší rozjezd a věřím, že změny ve vedení povedou jen ku zdaru.

*Zapsala K. Pažoutová
panímaminka*

MASOPUST, MASOPUST JEN MĚ HOLKA NEOPUŠŤ

Vážení a milí čtenáři,

máme za sebou advent, vánoční svátky a vkročili jsme, jak pevně věřím, pravou nohou do roku 2016. Všem přeji hodně zdraví, klidu a pohody. Tříkrálovým koledováním definitivně končí Vánoce a před námi je nové období zábav, veselí a tance - tzn. masopust. Začíná 7. ledna a končí masopustním úterým. Přichází 40-ti denní půst, po kterém následují Velikonční svátky. Délka masopustu není pevně stanovena, vše se odvíjí od data Velikonoc, které jsou vždy první neděle po prvním jarním úplňku (po 21. 3.). V době masopustu bylo v hospodářství méně práce, nepracovalo se na polích, obilí bylo vymláčené, tak zbýval čas na zábavu. Také se konaly svatby, a protože mrzlo, došlo i na zabíjačky. Nebyly mrazáky a maso se uchovávalo zavařováním, uzením nebo prostým vyvěšením na studené půdě, kde vydrželo až do úplného zpracování či snědení. Byl to čas hojnosti a přilepšení. Hospody-

ně pekly koblihy a jiné dobroty. Rodina se scházela ve světnici u rozehřátých kachlových kamen, aby se netopilo nadarmo, vždy byla v troubě nějaká ta pečínka nebo buchta a na plotně probublávala vydatná polévka chlapům na zahřátí, až přijdou z lesa nebo ze stodoly promrzlí. Kdo sleduje moderní kuchařské trendy, tomu neujde, že se jednalo o pomalou přípravu pokrmů, či konfitování, kdy se například husí játra nebo maso peklo v sádle při nízkých teplotách i několik hodin. Jak vidíte, opět nic nového. A buchty pečené v pekáči z kameniny také nemají chybu.

Vrátím se k masopustu a maškarním průvodům. V některých vesnicích se dochovaly dodnes, jako třeba v Drštěkryjích, kde se konají každoročně. Abych zůstala věrná své tradici, opět otevíru veseckou kroniku, tentokrát první díl psaný panem Josefem Tanečkem, a podělím se s Vámi o vzpomínky na zábavy, plesy a maškarní průvody. Vrátime se tedy na začátek minulého století do roku 1900.

„V masopustě nebývalo tolik zábav jako nyní. Někdy byl sousedský bál, což však nebylo každoročně. Pravidelně bývaly mladými děvčaty pořádány dívčí věnečky. Po tom věnečku měly dívky uvítý krásný věnec, symbol to dívčí nevinnosti, který byl umístěn v čele sálu. O takovém věnečku měli mládenci vstup úplně volný, ale také neměli práva děvčata k tanci bráti. Toto právo měly o věnečku dívky. Do půlnoci obyčejně brala děvčata k tanci mládence, od půlnoci chodili si mládenci pro děvčata. Tyto věnečky bývaly zde každoročně až do roku 1909. Koncem masopustu pořádaly se zde maškarní průvody, sám jich několik pamatuji a několika jsem se také zúčastnil. Bývaly obyčejně v masopustní neděli. Sešli jsme se v hostinci, jeden byl „laufer“, několik šašků, jeden žid, jeden čert, jeden kominík, jeden byl ustrojen za holku a ten měl pod mocí hlavní pokladnu. Dále jeden nebo dva tanečníci, baba s klukem v nůši na zádech a naposled hrachovec, ten měl

ústroj z dlouhé žitné slámy propletené hrachovinou. Kromě těchto maškar byly jedenkrát také sáně, ve kterých seděl starší tlustý sedlák s mladou žínkou se vším kuchyňským nádobím a znázorňovali cestu do Ruska. Do saní byl zapřažen takový starý chromý kůň, se kterým jel mladý mazaný kočí, který nežli se objela ves, je nejméně 7x vrátil, k nemalé veselosti obecenstva. Obyčejně z hospody se vyšlo s hudbou do č. 1. Napřed laufer požádal hospodáře, aby je nechali u nich dva nebo tři kousky si zatančit, což on obyčejně dovolil a všichni domácí musili s maškarami tančit. Nežli odešly maškary dále, hospodář dal do hlavní pokladny nějaký dárek a průvod šel do č. 2, kde se opět tančilo. Trvalo to obyčejně celé odpoledne, než se celá ves obešla. V č. 15 to byl již vrchol bláznění a masky se tam pravidelně roztrhaly. Večer pak byla muzika, která chasu nestála nic, poněvadž se vždycky tolik vybralo, že

veškeré vydání bylo kryto. V masopustní úterý bývalo rovněž mnoho muzik a říkal Ječný, že ten den chodili hrát pouze čtyři hudebníci a někdy dokonce jenom tři. Jakmile prý však uhodila půlnoc, muzikanti vytroubili „popelec“ a vše se ihned odebralo domů. V postě pak nikdy nebyla taneční zábava.

Svatby, ty prý se konaly velmi hlučné, s hudbou se jezdilo hned do kostela. O svatbě musil být družba, který svým humorem celou svatbu bavil. Jídel bývalo o svatbách hojnost, ale jenom jídla prostá. Husy a drůbež prý se nosily na stůl vcelku a u každého stolu jeden z hostů to teprve rozkrajoval, říkali mu dranzír. Tu neděli po svatbě ustrojily ženy ze vsi nevěstě „kůžel“. Každá dala něco vytřeného lnu, z toho se udělal takový panák, který se naložil na vůz, okolo něho si sedly ženy a hudebníci a jelo se po vsi. Potom se kůžel ženichovi prodal, ovšem za pár krejca-

rů, a všichni se odebrali do hostince, kde byla taneční zábava. To byly jakési svatební dozvuky.“

Tolik k masopustnímu veselí, jak znamenal pan Taneček.

Věřím, že i Vy jste si užili plesovou sezonu, maškarní veselí a hojně jste navštěvovali plesy. Dnes je pořádají většinou hasiči, myslivci nebo obce. Není to jednoduchá záležitost a můj veliký obdiv patří těm, kteří se do podobných akcí pustí. Nejde jenom o to, že finančně je to velmi náročné, ale stojí to i spoustu času věnovaného organizátorů ve prospěch celé akce. Jediná odměna, kterou za to mají, je, že účast je hojná, nálada úžasná a spokojenost veliká. Přimlouvám se, udělejte radost sobě i organizátorům, přijďte se pobavit a zatančit si. Tolik k masopustu a zase příště se těší

Marie Šimůnková
vesecká kronikářka

KOMUNITNÍ CENTRUM SOBOTKA

Rádi bychom Vám představili nový projekt církve Jednoty bratrské v Sobotce.

Projekt se jmenuje: **Komunitní centrum Sobotka** a jeho cílem je pracovat se všemi generacemi a být prospěšný celému městu. Připravujeme pro Vás kulturní a vzdělávací akce pro děti, dospělé, seniory. Otevřeli jsme v lednu 2016 nový volnočasový klub pro mladou generaci, který se jmenuje **KOMPAS**. Tento klub je součástí projektu a je první vlnou, jak realizujeme naši vizi. Chceme mladou generaci v našem městě a okolí motivovat a poskytnout jim prostor, kde se mohou scházet, tvořit, co je baví, a ve spolupráci s vedoucími klubu se podílet na programu a společných akcích, které se budou v průběhu roku připravovat. Klub je provozován ve spořitelně (bývalý prostor Āapíku) pravidelně dvakrát týdně.

čtvrtek od 16:00 do 17:30
pro děti z prvního stupně ZŠ.

pátek od 16:00 do 20:00
pro mládež druhého stupně ZŠ. a SŠ.

V rámci projektu Komunitního centra Sobotka připravujeme v tomto roce několik akcí a budeme se těšit z vaší hojné účasti. Díky dobré spolupráci s MKS a paní Havlovou se vždy

včas dozvíte o našich aktivitách na web. stránkách města, díky rozhlasu a dále formou plakátů a info letáků. Tímto děkujeme vedení města Sobotka za podporu a spolupráci a řemeslníkům za pomoc při rekonstrukci prostoru, sami bychom to nezvládli. Děkujeme sponzorům za podporu a také všem, kteří nám fandíte.

S pozdravem

Jaromír Babka, správce sboru
Jednota bratrská Sobotka

ŠRÁMKOSOBOTECKÉ VZPOMÍNÁNÍ „STAŘIČKÉHO PEDAGOGA“ ALEŠE FETTERSE

Letošní Šrámkova Sobotka bude už šedesátá. To stojí jistě za ohlédnutí. Prvím už k pamětníkům z nejstarších. Prvních deset ročníků šlo bohužel mimo mne. V době té úplně první jsem byl nedobrovolně kdesi v uniformě, pak přišly radosti i starosti a povinnosti rodinné. Ale když se mi po letech dostal do rukou program první „Lyrické Sobotky“ a četl jsem jména univerzitních profesorů, kteří tam přednášeli, moc jsem litoval. Ale život je už takový. Byli to v roce 1957 Karel Krejčí, Jan Blahoslav Čapek, František Buriánek, Felix Vodička, Jiří Haller, Alois Jedlička a František Černý (v pořadí, jak v jednotlivých dnech přednášeli), a vedle nich např. i režisér Václav Krška. S mnohými z profesorů jsme se tu sešli i později, často ne jednou.

Až v roce 1967 jsem se „utrhl“ a přijel poprvé na Šrámkovu Sobotku, už jedenáctou. Zastihl jsem ještě zakladatelskou generaci – manžele Hejnovy a „starostenku“ paní Bílkovou. Proforskou manželskou dvojici Hejnových jsem trochu znal z jejich trutnovského působení, i když mě tam neučili. V Trutnově na gymnáziu byla naší třídní češtinářka prof. Zdena Havlíková, rozená Kutmonová – ze Sobotky. To jsem tehdy netušil, ani to, že se znala s Fráňou Šrámkem, že v Sobotce v jeho režii hrála v Měsíci nad řekou. To vše jsem se dovídal až později. Manželé Havlíkovi se několika „mých“ Šrámkových Sobotek také zúčastnili.

Hejnovi byli lidé vskutku vzácní. On, noblesní člověk s velkými znalostmi. Přežil i řádku let v německých koncentracích, což jistě následky zanechalo. Paní profesorka byla vskutku dáma, kterou respektovali i komunističtí funkcionáři a „rovnostáři“. Hejnovi byli respektováni mezi spisovateli i v těch nejodbornějších kruzích literárně historických. Vystupování pana profesora oceňovala při návštěvách ve Šrámkově domě Jarmila Glazarová, která krásnými, procítěnými slovy zahajovala něko-

lik dávných Šrámkových Sobotek. To, že Hejnovi šli do penze do Sobotky, byla výhra jak pro ně, tak i pro město.

Slavnostní zahajování festivalu nebývalo jen formální. Dokonce i někteří vysocí funkcionáři při nich mluvili a vystupovali lidsky. Asi i to byl vliv soboteckého genia loci. Nezapomenutelná bývala poetická odpoledne na soboteckých prostranstvích – před Šolcovým statkem, pod jasanem na Malém náměstí, u sv. Anny, někdy i na hřbitově u Šrámkova hrobu. Vystřídaly se na nich tehdejší vrcholné recitační soubory i jednotlivci a mezi posluchače patřilo i mnoho místních občanů. Úvodní den býval vpravdě důstojný, včetně programu večerního.

Od roku 1967 jsem jezdil do Sobotky skoro každý rok, někdy na celý týden, někdy jen na pár dní. Studenti, kteří sem jezdili na soutěže v uměleckém přednesu, ověřovali si své znalosti i schopnosti, mnohé se tu dověděli od nejzkušenějších odborníků, ať to byla Eva Seemanová nebo Julie Charvátová, nebo pak další. Řádka studentů zůstala Sobotce věrná.

Já jako pedagog jsem se těšil na přednášky, které pomáhaly odborně nezaostávat. Ty pro mne byly hlavním „táhlem“. Na nich jsem se sešel i se svými vysokoškolskými učiteli, s profesory Felixem Vodičkou a Aloisem Jedličkou. Literární historik prof. Vodička na začátku normalizace bohužel zemřel, prof. Jedlička tu byl ještě několikrát. Setkání s ním byla vždy přátelská. Často tu přednášel prof. František Buriánek, autor řady odborných prací šrámkovských a čapkovských. Přednášel tu prof. Milan Machovec, František Svejkský, z Brna doc. Zdeněk Kožmín... V letech dalších přijížděli moji více méně vrstevníci, prof. Jaroslava Janáčková, Alexandr Stich a další. Rád připomínám Ludmilu Budagovou, moskevskou bohemistku. Na tu jsme se poprvé dívali trochu s obavami, ale záhy jsme zjistili, že je to odbornice moudrá,

žádná „politická dodávka“. Pak nastoupily generace mladší, těm nejmladším jsem se v posledních letech už začal vzdalovat. Jejich pohledy i námětové okruhy se mé generaci vzdalovaly.

Událostmi bývala setkání s básníky a spisovateli, někdy ve spořitelně, často před Šolcovým statkem. Od 70. let je sem zvánou zásluhou dr. Jaroslava Šimůnka nakladatelství Álbatoros. Nezapomenutelná byla setkání s Františkem Kožíkem, Františkem Nepilem, Zdenou Psůtkovou, Vojtěchem Zamarovským a dalšími, přijížděla i řádka tehdy mladých básníků, z nichž zůstal Sobotce krásně věren Jiří Žáček. – Jedna z pozdějších „besed se spisovateli“ skončila žel „trapasem“. Redaktor Lidových novin Jiří Peňás jako moderátor nezvládl dost nesourodou skupinu současných autorů. Někteří přišli do spořitelny s pivem v sobě i v ruce, snad ani netušili, kam přijeli, že přijeli besedovat s pedagogy, vesměs vysokoškolsky vzdělanými lidmi.

Každoročně jsme se těšili na řádku významných kulturních pořadů, divadel, koncertů. Ty bývaly zpočátku i na nádvoří hradu Kost, později v soboteckém kostele. Divadelní představení bývala v sokolovně, řádka pořadů ve spořitelně. Teprve později to bylo divadlo. Tam jsme zpočátku chodili do kina, o něž se staral přátelský kolega Stanislav Balcar. Poznávali jsme plejádu nejvýznamnějších umělců – herců a hudebníků, někteří pak s námi strávili i večer, třeba Vladimír Ráž a Jindra Kramperová, tady jako klavíristka. Nezapomenutelná byla setkání s Radovanem Lukávkým, sedávala s námi Hanička Maciuchová s Jiřím Adamírou, objevil se Láda Smoljak i Zdeněk Svěrák. V sobotecké knihovničce Českého ráje vyšla jeho diplomová šrámkovská práce.

Účastníci se také těšili na procházky po soboteckém okolí, Šrámkovými pěšinkami v lukách, do Pláckánku, k Roubence, cestami a cestičkami

Českého ráje. Přínosné byly celodenní zájezdy, ty často za jeho hranice. Bývaly spojeny se setkáními s významnými osobnostmi, zejména literárními. V Lázních Bělohradě jsme besedovali s Leontinou Mašínovou, v Pasekách nad Jizerou a později ve Vrchlabí s Marií Kubátovou (ale ta přijížděla i do Sobotky), s „chalupářkou ze Samšiny“ spisovatelkou Věrou Adlovou. Byla to nezapomenutelná setkání. Cestovalo se i „za mrtvými“ – do Miletína za Erbenem, za Karolinou Světlou jsme jeli do Světlé pod Ještědem a Českého Dubu, do Hronova a Skal za Jiráskem, později třeba za Hrabalem do Nymburka a Kerska nebo za Škvoreckým do Náchoda.

Když dr. Karel Samšiňák upravil světlici v Šolcově statku na výstavní síň, seznamovali jsme se tu s řádkou výtvarníků. Vystavovali tu přední umělci, často přátelé Samšiňákovi. Záhy pak začalo přivážet i výstavy výtvarníků ilustrátorů nakladatelství Albatros. S ním sem přijel i Zdeněk Mlčoch, a toho Sobotka a ovzduší festivalu oslovily na tolik, že zůstal věren až do své smrti. Vytvořil pro Sobotku i pro své přátele desítky pozoruhodných prací. Prožili jsme s ním mnohé krásné chvíle, zejména při posezeních s přáteli v Šolcově statku. Tam přijížděl i Vladimír Komárek, za nímž jsme jezdili ovšem i do Nedvězí, kde „jenom krátká návštěva potěší“. Podobně vítaný byl i Josef Kábrt, který se chlubil, že tančil v Paříži na filmařském plese s Brigit Bardotovou; což

jme mu přáli, ale trochu i záviděli. Výtvarníky jsme navštěvovali i v jejich ateliérech či chalupách – v Malé Skále jsme byli u Josefa Jíry, v Malé Lhotě u Petra Kavana, v Lomnici nad Popelkou u Josefa Kábrta, v Hubojedech u Lhotáků; do Kacanov jsme se vypravili prohlédnout si plastiky Vojtěcha Kopice. Ten spravoval na Šolcově statku střechu, dokud bývala došková. Od té doby víme, že se došky dělaly ze žitné slámy cepem vymláčené. Když jsem přijel do Sobotky koncem června 1981, šla jedna z větví ořešáku do došků a při větru je „cuchala“. Tak jsem se nabídl, že větev uříznu. Větev spadla, já bohužel také. Stalo se mi to málem osudným, ale přežil jsem. Zlí jazykové pak tvrdili, že jsem řezal větev, na níž jsem seděl. Dobří lidé ovšem ocenili mou práci, a tak je už několik desetiletí na ořechu má pamětní destička.

Nemohu opomenout společenství zábavy. Po večerních pořadech začínával „život“. V prvním období se odehrával na Poště, v sympatickém prostředí „Humprechtovy hodovní síně“, díky pochopení pana Jiřího Macouna, tehdy vedoucího pohostinství, i jeho vzácné paní Věry, která byla vždy ochotná připravit něco dobrého do žaludku. Bylo tam příjemné posezení, popítí, zněl zpěv. (Zpočátku to bývalo na Syrovandě.) Zahajovalo se obvykle „hymnou“ Známe já jeden krásný zámek a pokračovalo zpěvankami nejrůznějších žánrů. Převažovaly písně lidové, ale krok s nimi držely

písničky semaforové, Waldemara Matušky a další, v prvních letech po roce 1968 hřměla denně „Jdi domů Ivane, čeká tě Nataša...“ A občas jsme „prznilí klasiky“ – zpívali operní árie a sbory v provedení „kam se hrabe Národní divadlo“. Zpívalo se sborem, zpívali jednotlivci. Já jsem „přinesl Wejwryho“. Nezapomenu na večer, kdy byl s námi Radovan Lukavský. Myslím jsem, jak se touto málo známou písní ukáží – a on ji znal! On byl totiž také starý skaut. Sám nám pak zazpíval krásnou slovenskou Zotali brezu, už ju vezú..., kterou jsem tak krásně nikdy před tím ani potom zazpívat neslyšel. Inu, byl to velký nejen umělec, ale i člověk. Ano, i tací lidé s námi družně sedávali. A zněla i „lidová tvořivost“, když jsme se např. vzájemně „propíjeli“. „Piju já, piju já, až se mi dmou prsa, ještě mám prepíjat Aleše Fetrsa,“ zpívala paní Šárka. A tak jsem musel propít i kárku nebo bárku, abych propil Šárku. A „propili“ jsme kde koho, rýmy se jen rojily. Po půlnoci se zaplatilo a odcházelo. Spát? Kdepak. Šlo se k Semsinské lípě. Tam v průvodu opět za zpěvu, to dominovala sokolská Šestého července, protože má tolik slok, že stačila na podstatný kus cesty. A taky proto, že byla sokolská, což se tehdy „nenosilo“, ba naopak potíralo. Zpátky jsme už chodili potichu, v malých skupinkách nebo ve dvojicích, ale třeba i sólově, když se chtělo meditovat...

Aleš Fetters

☞ Pokračování v příštím čísle

VZPOMÍNKA NA JIRKU PAĎOURA

*Děj země je krátce jen vyprávěn, jak krátce se píseň skládá
vylétla jiskřička z plamene a zčernalá zpět zas padá
a v jediném světě tom mihnutí, v tom kratičkém jiskry plání,
všechno si vyžije lidstvo boj, ba všechno i milování...*

Toto jsou verše Jana Nerudy z posledního pásma připravovaného Jirkou Paďourem a Vaškem Hálkem z veršů Karla Tomana. K realizaci už nedošlo, protože náš umělecký vedoucí Jirka Paďour v Recitačním studiu Šrámkova domu končil a po prázdninách nastupoval do kněžského semináře. A stejně jako v té básničce byl pro nás Jirka takovým zjevením, jiskrou, která na kratičký čas zazářila, a pak zase najednou

zhasla. Ale i to krátké jeho působení v našem souboru zanechalo na nás, kteří jsme se s ním setkali a měli možnost s ním pracovat, hlubokou stopu na celý život. Jirka nás určitě všechny nějak ovlivnil. Někoho více, jiného méně. Práce s ním byla úplně něco jiného, než co jsme poznali před tím s Evou Seemanovou. Tím nechci práci paní Seemanové vůbec zlehčovat. Naopak. Eva nám dala výborné technické základy a byla nesmírně obětavá. Jirka zase přinesl nové prvky, důraz na vnitřní pocity a prožitek. Jeho první lekce jsme např. trávili v leže na zemi a dělali různá relaxační cvičení. A to bylo v době, kdy o relaxaci ještě nikdo neměl ani ponětí. A pak přišlo první vystoupení, v kostele, s paní Danou Medřickou

Jiří Paďour jako vedoucí Recitačního studia Šrámkova domu (paní Cvrčková, její dcera Hana, Jana Kadeřábková a Iva Macounová).

a texty ze Starého zákona. A posléze i to nejúspěšnější, „Šťastná a ubohá...“ z textů Babičky Boženy Němcové. A pak přišel den, kdy mě Jirka pozval nahoru na věž kostela v Sobotce a tam mi řekl, že chce odejít do semináře. Víím, že jsem se mu to ve své mladické naivitě snažila rozmlouvat, že jsme ještě

i potom jely se Zuzankou Burešovou za ním do Vraclavi, kam nás pozval, a opět jsme se snažily dopídit toho, proč nás chce opustit a odejít. No, byli jsme mladí a o životě jsme toho ještě moc nevěděli. S Jirkou jsem se potom už viděla jen letmo na své svatbě. Pak na jeho vysvěcení, v Praze v katedrále sv. Víta, a jednou, když náhodou přijel do Sobotky. A pak už mi z očí zmizel docela na dlouhých čtyřicet let. Byla to náhoda, že jsme se zase před sedmi lety setkali tady, v Čimelicích, kde zaskakoval za nemocného pana faráře. Bohužel měl Jirka v té době už zdravotní problémy a také jako biskup měl neustále napilno. Přesto jsme se ještě několikrát viděli, naposled před dvěma lety, kdy týden před Vánoce před naší chalupou zastavilo nablýskané černé auto a z něho vystoupil Jirka ve své sutaně. A tak jsme si u nás doma moc hezky popovídali a loučili se s přáním, že se znovu setkáme, až za ním přijedu do Budějovic. Bohužel jsem tehdy netušila, že to bude setkání poslední. A tak bych ti

Jiří Paďour jako biskup českobudějovický.

chtěla, Jirko, nyní tam nahoru, do toho uměleckého nebo kněžského nebe poslat poslední pozdrav a poděkování nejen od tvé věrné žáčky, ale od nás všech, které jsi zasáhl jako ta jiskra svou přítomností, moudrostí, humorem a lidskostí ...

Radka Nováková (Dolenská)

ŠKOLNÍ STRÍPKY

UKÁZKA VÝROBY SKLENĚNÝCH FIGUREK

Předposlední listopadový pátek k nám do školy zavítala výtvarnice Petra Stránská, absolventka vyhlášené sklářské školy v Železném Brodu. Nejprve děti z prvního stupně hravou formou seznámila s technologií výroby skla, ukázala jim sklo v surovém stavu a základní sklářské pomůcky. Největší úspěch u dětí slavila ukázka práce se sklářským kahanem. Pod zručnými rukama paní Stránské vznikaly obdivuhodné skleněné figurky zvířátek. Během výroby děti hádaly, jaké zvířátko ze skleněné tyčinky vznikne, a vyrobené figurky si pak odnesly na památku domů.

Mgr. Kateřina Jirásková

HUDEBNÍ POŘAD „ROCKOVÁ KRABIČKA“

Dne 4. prosince 2015 na nás už tradičně čekal hudební pořad, letos s téma-

tem „Rocková krabička.“ Většina z nás se na tento pořad každoročně těší, pro-

tože dva hlavní aktéři mají prostě šmrnc. Není to žádná nudná beseda, ale rovnou plnohodnotný program, do kterého zapojí i nás – žáky. Nejprve jsme se dozvěděli něco o samotném rocku a jeho podstylech – rock and roll, punk rock, soft rock, hard rock, art rock, heavy metal, hardcore. Poté i o zpěvácích, kteří tento žánr vyslali do světa - Elvis Presley, Beatles, The Sonics, Bob Dylan, Queen... Musíme ocenit i to, že většinu písniček, o kterých jsme si povídali, nám i zahráli naživo s akustickou kytarou. V pozadí nám k tomu promítali obrázky jejich interpretů nebo fotografie z rockových koncertů. Pořad se nám moc líbil a těšíme se na další společné setkání.

Adéla Kuželová, 8. A
a Štěpánka Kubištová, 9. A

JÁ UŽ TO ZNÁM, UMÍM...

V pátek 4. prosince 2015 se naše škola zúčastnila soutěže mladých odborníků „Já už to znám, umím“. Pořádala ji již 11. rokem Střední škola technická a řemeslná Nový Bydžov ve spolupráci se Střední školou gastronomie a služeb Nová Paka a Střední školou zahradnickou Kopidlno. Bylo zde mnoho různých kategorií, mezi kterými jsem si vybral mladého elektrikáře.

Na mladého elektrikáře se hlásilo 38 žáků, z nichž sedm nejlepších bylo oceněno. Soutěž se skládala z teoretické části, poznávacího testu, manuální zručnosti, měření a závěrečnou disciplínou bylo sestavení obvodu. Já a můj parták Kryštof Najman (9. B) jsme získali 85 ze 100 bodů, což stačilo na krásné 4. a 5. místo.

Soutěž byla skvělá, jsem rád, že jsem se zúčastnil. Doufám, že za rok bude naše škola ještě úspěšnější.

Jan Hlavatý, 9. A

Soutěže se celkem zúčastnilo 33 základních škol se 459 žáky. Naše škola obsadila 8. místo. A tady je přehled našich neúspěšnějších žáků v jednotlivých kategoriích.

Mladý cukrář:

20. místo Anastázie Marie Procházková, 9. B - 87 soutěžících

Mladý elektrikář:

4. místo Kryštof Najman, 9. B - 38 soutěžících

5. místo Jan Hlavatý, 9. A

Mladý kuchař:

16. místo Klára Hegrová, 9. A - 116 soutěžících

Mladý rybář:

2. místo Matěj Tondr, 9. B - 24 soutěžících

3. místo Lukáš Dirr, 9. A

Mladý řidič

11. místo Matyáš Jirásek, 9. A - 61 soutěžících

Na soutěž žáky doprovázel Mgr. Břetislav Šimral

Radek Štaff

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

Ve středu 9. prosince 2015 se před soboteckou základní školou opět rozzařila barevná světýlka lampionů. Průvod se pomalu vydal ztemnělými ulicemi města a svou pouť zakončil u vánočního stromu na náměstí. Zde se všichni účastníci přesně v 18 hodin

připojili k tisícům lidí na více než 280 místech České republiky. V letošním roce probíhal již 5. ročník akce regionálního Deníku „Česko zpívá koledy“. Prostřednictvím přímého přenosu Českého rozhlasu z Hradce Králové si všichni přítomní s chutí společně zazpí-

vali 5 nejznámějších vánočních koled. Závěr patřil vánoční písni Vánoce, Vánoce přicházejí.

Doufáme, že všichni zúčastnění prožili příjemný večer.

Mgr. Alena Slavíková

VÁNOCE A VŮNĚ KOŘENÍ

V dávných dobách bylo exotické koření v čele se šafránem, vanilkou a muškátovým oříškem ceněno zlatem. Přístup k němu znamenal bohatství panovníka i měst, koloniální mocnosti bojovaly o stezky vedoucí k těmto vzácným surovinám. Mnoho lidí postihl krutý trest. Za obchodování na černém trhu zaplatili životem. Obchod s kořením byl po celá staletí zdrojem síly a bohatství. Hlavními oblastmi produkce vzácného koření byla Indie, Čína a Indonésie. Ve středověku byla kontrola a veškerý profit pod správou Osmanské říše. Nedostupnost a vysoké ceny pepře, skořice nebo zázvoru motivovaly mořeplavce, a tak započala éra hledání nových cest do vzdálené Indie. Zmínky o používání anýzu, šafránu a zázvoru jsou v Číně staré 3000 až 4000 let. Lékaři v Řecku a Římě znali současné koření už okolo roku 500 př. n. l., používali je především pro léčivé účely. Ve 13. století byl benátský kupec Marco Polo během svých objevných cest prvním Evropanem, který se setkal s hřebíčkem a muškátovým oříškem. Na jihozápadním pobřeží Indie objevil skořici, pepř a zázvor. V této době bylo koření vyva-

žováno zlatem. Kryštof Kolumbus neuspěl při hledání bájných indických koření. Důvodem bylo to, že místo v Indii se ocitnul v Americe. Pokrok v pěstování, dopravě, ale i v obchodu přinesl pokles cen. Význam koření však nebyl nikdy narušen. Dodnes je pro nás nenahraditelnou přísadou všech pokrmů a nápojů.

Vánoční čas je obdobím, které je spojováno s vůní koření. Hojně se používá při pečení cukroví, hlavně perníčků.

Staré recepty na perníčky obsahují dokonce sedm druhů koření. Víte, co bylo jedním z těchto sedmi druhů koření? Byl to pepř. Tuhle zajímavost a spoustu dalších věcí o koření jsme se dověděli od Mgr. Petry Zíkové na besedě o koření, která se konala dne 2. prosince 2015 pro žáky 6. a 7. ročníku naší školy.

Zdroj informací: www.wikipedia.cz

Adam Stránský, 6. B

OKRESNÍ KOLO TURNAJE VE FLORBALU

kategorie III – mladší žáci

Po druhém místě v okrskovém kole florbalového turnaje jsme se kvalifikovali do kola okresního, které se uskutečnilo ve čtvrtek 26. listopadu 2015 ve sportovní hale ZŠ Husitská v Nové Pace. Do turnaje postoupilo celkem šest týmů, které se utkaly v jedné skupině systémem každý s každým o jedno postupové místo do krajského kola.

Vstup do turnaje se nám výsledkově nepovedl, když jsme podlehlí ZŠ Na Habru Hořice 0:2. Nebyli jsme určitě horším celkem, spíše naopak, ale doplatili jsme na nízkou produktivitu střelců. V druhém utkání nás čekal velmi silný soupeř – ZŠ a MŠ Cerekvice (pozdější vítěz – pozn. red.). Zápas to bylo doslova

adrenalinový, neboť se výsledek přeléval z jedné strany na druhou. Tři minuty před koncem jsme prohrávali 3:2 a zdálo se, že i v tomto zápase odejdeme bodově s prázdnou. Pak však vyrovnal Jiří Zmatlík na 3:3 a v poslední minutě stejný hráč zcela otočil vývoj zápasu v náš prospěch. Stav 4:3 jsme již udrželi až do konce a mohli slavit velmi cenné vítězství. Ve třetím zápase nás čekala odvěta s 3. ZŠ Jičín. V okrskovém kole nás porazila 2:0 a porážku jsme jí chtěli vrátit. To se díky velkému nasazení podařilo a zvítězili jsme 4:2. Turnaj se pro nás začal vyvíjet velmi dobře a zbývala nám už jen dvě utkání spíše se slabšími celky. V předposledním utkání se ZŠ Lázně

Bělohrad jsme však doplatili na určité podcenění soupeře. Kluci si zřejmě mysleli, že se soupeř porazí sám, a poločková porážka 3:0 byla pro ně studenou sprchou. Po přestávce se chlapci probrali a díky zvýšené bojovnosti snížili na rozdíl jedné branky. Do konce zápasu zbývalo ještě dost času, aby výsledek zcela otočili, ale to se jim již nepodařilo a byla z toho zbytečná porážka 3:2. Připravili se tak o možnost bojovat o celkové vítězství v turnaji. Poslední zápas se ZŠ Komenského Nová Paka jsme potřebovali vyhrát, abychom měli jistotu, že v turnaji obsadíme alespoň 3. místo. To se nám nakonec podařilo a zvítězili jsme v poměru 4:2.

Přehled výsledků:

Název týmu	1.	2.	3.	4.	5.	6.	Skóre	Body	Umístění
1. ZŠ Sobotka okres Jičín		4:2	4:3	0:2	4:2	2:3	14:12	9	3.
2. ZŠ Jičín Poděbradova	2:4		0:3	1:5	4:2	1:0	8:14	6	4.
3. ZŠ a MŠ Cerekvice	3:4	3:0		4:2	7:0	4:0	21:6	12	1.
4. ZŠ Hořice, Habr	2:0	5:1	2:4		3:0	3:1	15:6	12	2.
5. ZŠ Nová Paka Komenského	2:4	2:4	0:7	0:3		1:1	5:19	1	6.
6. ZŠ Lázně Bělohrad	3:2	0:1	0:4	1:3	1:1		5:11	4	5.

Při slavnostním vyhlášení předal pořadatel turnaje Mgr. Václav Kužel všem účastnícím týmům diplomy, tři nejlep-

ší celky si odesly i pohár. Nejlepším střelcem našeho týmu byl Jiří Zmatlík (6. B), který vstřelil 9 branek. Jirkovi

i celému týmu gratuluji a děkuji za velmi dobrou reprezentaci školy.

Radek Štaff

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

HRAVÁ ANGLIČTINA

I v letošním školním roce mají možnost předškolní děti v naší školce navštěvovat Hravou angličtinu - jsou to děti ze třídy Broučků a Krtečků.

Angličtinou děti provázejí plyšovi maňásci, kteří si s dětmi povídají.

Protože se u dětí předškolního věku můžeme spolehnout pouze na jejich paměť, tak se děti učí jen poslechem, pomáhá jim i mimika obličejů a doprovodná gesta. K výuce používáme hračky, obrázky, zpíváme anglické písničky, učíme se básničky a hrajeme různé hry.

Při pohybových činnostech uplatňujeme metodu TPR – Total Physical Response – metodu úplné fyzické odpovědi, kdy děti opakují to, co učitelka udělá nebo řekne a dítě se tak učí významům slov bez jejich překládání.

Snažíme se, aby výuka angličtiny byla rozmanitá a zábavná, aby se činnosti co nejvíce střídaly. Je potřeba, aby se výuka odehrávala v přátelském prostředí, aby si děti vytvořily pozitivní vztah k jazyku,

který budou v pozdějších letech rády a úspěšně zdokonalovat. Děti co nejvíce chválíme a povzbuzujeme, aby si z Hravé angličtiny odnesly pocit, že angličtina je vlastně velká hra. *Hana Reslová*

TŘÍKRÁLOVÁ KOLEDA U „BROUČKŮ“

V úterý 5. 1. 2016 jsme si s dětmi zahráli na „živý betlém“ a společně se třemi králi navštívili ostatní třídy naší Mateřské školy a paní kuchařky ze školní jídelny. Děti tak oživily tříkrálovou tradici koledování. Připomněly

jména tří králů a názvy darů, které nesly Ježíškovi.

Ve středu 6. 1. 2016 jsme se ve spolupráci se soboteckou charitou zapojili do tříkrálové sbírky v Sobotce. Děti převlečení za tři krále radostně zpívaly

a koledovaly v DPS. Babičky jsme potěšili a některé dojali až k slzám. Děti byly odměněny drobnými sladkostmi.

*L. Plíšková a V. Jenčková
p. uč. ze třídy Broučků*

KNIHOVNA

JAK BYLO V KNIHOVNĚ O ADVENTU?

Krátce a stručně: čtivě. Již v pátek před začátkem adventu začaly knihovnou v podání studentské skupiny Studia Šrámkova domu znít texty různých autorů i žánrů, které spolu měly jedno společné - Vánoce. Milé povídání Františka Nepila se střídalo kupříkladu s Terryem Pratchettem, u něhož by mne hledat vánoční text vůbec nenapadlo, přitom byl vynikající. Krátké i delší povídky a verše byly prokládány opět vánočními skladbami větších i menších žáků Základní umělecké školy v Sobotce a horký čaj a voňavé perníčky pohodovou atmosféru jen umocňovaly.

Čtení pak pokračovalo pravidelně každý pátek až do Vánoc a věřím, že stejně jako já si všichni příchozí ty „černé hodinky“ užili a vychutnali. Dle slov účinkujících, kterým ještě jednou moc děkuji, není téma vánočních textů ani zdaleka vyčerpáno,

Vernisáž výstavy „Zima v Českém ráji“ - Zdena Doudová
Foto: M. Šrůtová

a tak se můžeme těšit na pokračování. O příštím adventu v knihovně na shledanou.

Ještě jednou během adventního času do knihovny naplno nakoukly Vánoce, a to první adventní neděli při vernisáži výstavy starých pohlednic ze sbírky manželů Jana a Zdeny Doudových *Zima v Českém ráji*. Slavnostní setkání zahájila paní Doudová přednesem básně svého manžela, přítomní byli posleze mile překvapeni vyhlášenou tombolou, kdy si téměř všichni odnesli domů obrázek zasvěceného Českého ráje. Po přípitku se už pilně ochutnávalo nabízené vánoční cukroví (typické pro Sobotcecko), které pro tuto příležitost napekly, patřičně slavnostně nazdobily a po celé odpoledne servírovaly ochotné tetičky Vlastenecko-dobročinné obce baráčeknické pro Sobotku a okolí. Patří jim velký dík.

KNIHOVNA MÁ SVŮJ WEB

S počátkem nového roku se Městská knihovna Fráni Šrámka v Sobotce představuje veřejnosti na svých zbrusu nových webových stránkách. Kromě informací o aktuálním dění v knihovně,

o chystaných akcích a knižních novinách je zde zřejmě to nejdůležitější – on-line katalog, kde mají čtenáři možnost nahlížet do knižního katalogu knihovny, sledovat své čtenářské konto

a obsluhovat je ze vzdáleného připojení. Přestože jsou stránky čerstvou záležitostí, doufám, že jejich doladění bude třeba co možná nejméně a budou sloužit ke všeobecné spokojenosti. Ráda přivítám jakékoli podněty k jejich dalšímu doplnění.

PRODEJ SLEPIČEK

Drůbež Červený Hrádek opět prodává slepičky snáškových plemen typu **Tetra** hnědá a **Dominant** ve všech barvách. Stáří 14-19 týdnů. Cena 149 - 180,- Kč/ks.

Prodej se uskuteční: **10. března 2016** Sobotka – u vlak. nádraží – **15.20 hod.**

Při prodeji slepiček - výkup králíčích kožek - cena dle poptávky.

Informace: Po-Pá 9.00-16.00 hodin

Tel.: **601 576 270, 606 550 204, 728 605 840**

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr z knih, pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

P. Hartl: Malý pražský erotikon
T. Keleová-Vasilková: Co to bude?
Fr. Nepil: Vánoce mám rád
Zd. Svěrák: Filmové příběhy

Naučná literatura

J. Kamen: Češi patří k Vídni
M. Kondo: Zázračný úklid
M. Lenderová: Vše pro dítě! Válečné dětství 1914-1918
H. Soukupová: Svatá Anežka Česká. Život a legenda

Beletrie pro mládež

K. Čapek: Dášeňka čili život štěněte
J. Flanagan: Hraničářův učeň (dvanáctidílná dobrodružná sága)
D. Krolupperová: O modrém světě
P. Žižka: O botě, která si šlapala na jazyk

Naučná literatura pro mládež

J. Dawson: Jak být klukem
O. Horák, J. Franta: Proč obrazy nepotřebují názvy
H. Longová: Jak být holkou
P. Sís: Pilot a Malý princ. Život Antoina de Saint-Exupéryho
Magdaléna Šrůtová, knihovnice

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Oldřich Holý: Hospodářský vývoj Dolního Bousova a okolí. Bousovská regionální knihovnička, sv. 3. Město Dolní Bousov 2015, 154 s. Čilá Městská knihovna a infocentrum v Dolním Bousově vypravily do světa již 3. svazek své regionální knihovničky. Tentokrát to je zajímavá sonda do hospodářského života města a okolí. Text vycházel původně v letech 2007-2009 na pokračování v časopise Bousovák. Nyní ho čtenáři dostávají v doplněné podobě obohacené o množství fotografií, kreseb, plánů, map a reprodukcí archiválií.

Autor je dlouholetý dolnobousovský kronikář a patriot v tom nejlepší slova smyslu. Svou práci rozdělil do několika kapitol. Po úvodním seznámení s krajinou a dějinami se zabýval vývojem zemědělství a hospodařením za vlády kosteckých Černínů. Zde vycházel hlavně z Pekařovy knihy o Kosti.

Největším přínosem této knihy jsou detailní pohledy do dílen bousovských řemeslníků, které přecházejí k počátkům a rozvoji průmyslových podniků. Na základě archivních materiálů, literatury, rozhovorů s pamětníky i vlastních vzpomínek před námi vystává plastický obraz počátků, rozvoje a zániku cukrovaru, Strojtextu a VOPu, na který nava-

zuje současný stav podnikání ve městě.

Knížka rozhodně stojí za přečtení, autorovi i vydavatelům patří dík nejen za vydání, ale i za vkusnou výslednou podobu díla.

Josef Brož – Alena Brožová: Dotýkání krásy. Presstar Modřišice 2015, 92 s. Josefa Brože jako básníka Českého ráje a Máchova kraje není třeba představovat. Hovoří za něho i nový průřez jeho tvorbou, který uspořádal ke svým nadcházejícím 95. narozeninám (* 27. I. 1921). Namísto kreseb milou knížku tentokrát doprovázejí krásné barevné fotografie Aleny Brožové.

Boleslavica '15. Vlastivědný sborník Mladoboleslavska, roč. 8. Muzeum Mladoboleslavska a Státní okresní archiv Mladá Boleslav 2015, 320 s. Mladému redakčnímu týmu se daří vydávat každoročně obnovený sborník, sehnat na něj finanční pokrytí i obsahovou náplň na dobré úrovni. Tento ročník obsahuje 13 převážně historických příspěvků z celé oblasti Boleslavska, po nichž následuje oddíl recenzí a zpráv o regionální literatuře, bibliografie Mladoboleslavska za rok 2014 a zprávy o činnosti jednotlivých muzeí, archivu a galerií regionu. Samozřejmě tu najdeme i přesahy do oblasti Sobotecka (recenze knih Olgy Bičíškové Vlastivěda Sobotecka

a okolí, Karola Bílka Dolnobousovsko v literatuře a kultuře, Václava Šolce Mlýny na Klenici) – a tak můžeme tento sborník všem zájemcům o minulost našeho kraje jen doporučit.

Lidová architektura na území MAS Brána do Českého ráje. Vydaná MAS Brána do Českého ráje Libuň, b. d., 160 s. Zřejmě se značným zpožděním (úvodní text je datován 2011) se nám dostala do rukou zajímavá kniha velkého formátu na vysoké odborné úrovni a s krásnými barevnými fotografiemi. Vřelými slovy ji uvedla starostka Libuně Hana Červová, o tématu knihy pojednal PhDr. Pavel Bureš, nechybí ani slovníček odborných výrazů a seznam literatury (co však znamená položka SOKA Jičín: Archivní fond?). Je ovšem nepochopitelné, proč alespoň Burešův text nebyl také přeložen do angličtiny a němčiny, když podrobné popisy jednotlivých památek, které doprovázejí celostránkové fotografie, přeloženy jsou. Vysvětlení je jediné – že redakce nechtěla, aby se zahraniční čtenář poptával, kde v knize najde památky z Vesce, Štidly, Sobotky a Střehomi, na které Bureš výslovně upozorňuje. A proč v knize nejsou? Protože neleží na území vydavatele. MAS Brána do Českého ráje totiž tvoří obce a měs-

ta dvou svazků obcí (Brada a Novopacko) a mikroregionu Tábor. A tak např. Sobotecko v knize nesmí být zastoupeno, zato branami do Českého ráje jsou třeba obce Kal u Pecky nebo Brtev u Lázní Bělohradu. A navíc knihu (1750

výtisků) si zájemci nemohou koupit, dostaly ji k dispozici jen veřejné knihovny a další vybrané instituce. To proto, že byla částečně financována z peněz Evropské unie. Koneckonců, na Soboteku máme podobnou čerstvou zkušenost

s hodnotnou učebnicí Olgy Bičíškové Vlastivěda Sobotecka a okolí. A tak nezbyvá než se ptát, kdy tato nesmyslná omezení územního rozsahu a prodeje přestanou platit.

Karol Bílek

JINDŘICH GUSTAV MAŠTÁLKA (22. 2. 1866 SOBOTKA – 9. 9. 1926 DOMOUSNICE)

Letošní úrodu významných, hodně kulatých výročí známých soboteckých osobností zahajuje dvojí jubileum politika a národohospodáře Jindřicha Gustava Maštálky. Od jeho narození uplyne rovných 150 let; před 90 roky zemřel.

Rodné město na něho nezapomíná a také náš Zpravodaj mu věnoval řadu příspěvků. Připomínám alespoň rozsáhlou studii nedávno zesnulého prof. Vladimíra Kašíka z r. 1966. Můžeme tedy dnes jeho osobnost připomenout jen stručným článkem.

Narodil se v Sobotce na náměstí v čp. 193 v rodině kupce Václava Maštálky (8. 6. 1830 Hubojedy – 13. 7. 1908 Sobotka), pocházejícího ze zednické rodiny Maštálků z Hubojed. Měl ještě o dva roky mladšího bratra Gustava (20. 4. 1868 – 21. 8. 1935). Oba byli soboteckými starosty – otec v letech 1881 – 1889, Gustav v letech 1915 – 1933. Jindřich se stal po studiích na jičínském gymnáziu, pražské Československé obchodní akademii a v Ženevě „pouze“ městským tajemníkem (1888 – 1908). Začínal tedy jako dvaadvacetiletý mladík, ale dokázal se brzy vypracovat v nejpřednějšího regio-

nálního politika našeho kraje. Věnoval se hlavně národohospodářským otázkám. Působil v Zemědělské radě, za mladočechy byl poslancem Zemského sněmu (1901-1913) a Říšské rady (1897-1918). Jeho doménou byla železniční doprava a meliorace, později i státní finance. Byl dopisujícím členem Národohospodářského ústavu České akademie věd a umění, působil v České průmyslové bance a ve správní radě Pražské akciové tiskárny; měl vliv na mladočeský tisk. V rodném kraji proslul jako spolumatel cukrovaru a marmeládovny v Dolním Bousově (od r. 1893); měl zásluhy o uskutečnění melioračních prací na Klenici a o stavbu železniční trati Mladá Boleslav – Stará Paka, působil ve správní radě mladoboleslavské automobilky, vlastnil zámek a velkostatek Domousnice. Málokdo však ví, že se také staral o sobotecký městský archiv, pronesl řadu přednášek a o dějinách města psal ve Věstníku soboteckém. Jako na lidumila na něho vzpomínal celý kraj.

Za I. světové války zastával prorakouské postoje, ale zároveň podporoval rodiny zatčených českých politiků,

zvláště svého přítele dr. Karla Kramáře. Však u něho v Sobotce vykonala rakouská policie ve dnech 28. a 29. června 1915 důkladnou domovní prohlídku. Jeho postoje shrnul prof. Kašík takto: *“Byl přesvědčen, že česká politika má být vedena tak, aby zabránila perzekuci národa a aby chránila hospodářský potenciál země... odmítal myšlenku na možnou samostatnost mimo rámec monarchie, jednak proto, že to nepokládá za mezinárodních důvodů za možné, jednak proto, že to nepokládá za výhodné pro budování hospodářství a zejména průmyslu.”*

Po válce žil v ústraní, ale jeho velkolepý pohřeb ukázal, že Sobotecko nezapomínalo. Byl čestným občanem mnoha obcí v okolí (Sobotka 1906, Dolní Bousov 1907), hasičská župa nesla jeho jméno, v Dolním Bousově je Maštálkova ulice, v Sobotce pamětní deska na železniční stanici. Přesně v duchu Šrámkových slov na jeho hrobě pod bustou od Josefa Drahoňovského nejen Sobotáci oceňovali, že *„milovat rodný svůj kraj znamená – sloužiti mu“*. A to Maštálka celý život dělal.

Karol Bílek

NEZAKŘIKNUTÍ 2016

Ještě jste to neslyšeli? Není divu. Je to první ročník dětské přehlídky v sólové recitaci s postupem na okresní přehlídku Dětská scéna v Jičínském K-klubu. Konal se již 12. února 2016 od 17.30 hodin a účastnili se jí členové místního divadelního souboru Studia Šrámkova domu v Sobotce.

Proč nezakřiknutí? Představte si malého človíčka, tedy dítě, stojící osa-

moceně na velkém jevišti, kde se na něj dívá publikum o síle několika desítek diváků. To chce pořádnou odvahu. To rozhodně nemohou dělat ti zakřiknutí! Druhým důvodem a inspirací nám byla jedna ze souborových písní s textem Jiřího Wienbergera s názvem Dítě pod kobercem, kde úvodní verš zní: Žije dítě zakřiknuté, žije pod kobercem, sni tam o tom, že se stane jednoho dne

hercem. A my jeho sen uvedeme ve skutečnost.

Nechyběly písničky, které patří neoddelitelně k souboru, neboť vznikly v inscenacích z minulých let a staly se tak oblíbenými, že je zpíváme stále.

Možná jste byli překvapeni výkony těch nezakřiknutých a přijdete i na příští ročník.

LB.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Také v roce 2016 budeme ve ZŠS připomínat různá kulatá výročí, vztahující se k Sobotecku. Půjde převážně o výročí významných osobností, jejichž rok narození či úmrtí končí číslicí 6. Celostátní oslavy vzpomenu 700. výročí narození císaře Karla IV. nebo 600. výročí upálení Jeronyma Pražského. Asi nejstarší významné datum přímo pro náš kraj je rok 1346, kdy Beneš z Vartenberka užívá jméno svého sídla Sobotky ve svém podpisu. O tři roky později již sídlil na Kosti. Na tomto hradě se roku 1386 poprvé jmenovitě připomíná purkrabí Zachař. Během roku si připomeneme i 100. výročí úmrtí pražského primátora Jindřicha

Šolce (1916), 150. výročí narození Jindřicha Gustava Maštálky (1866) a jiných osobností.

Také některé obce na Sobotecku mají letos kulaté výročí první písemné zmínky o nich. Jsou to např. Mrkvojedy 1316, Ohařice a Skaříšov 1376, Mackov 1396, Rytířova Lhota, Meziluží, Roveň a Všebořsko 1406, Veselice 1416 atd.

Svá kulatá výročí mají letos i některé významné památky v našem regionu. Od r. 1576 může slavit své narozeniny pivovar na Kosti, r. 1596 byla vysvěcena novostavba chrámu sv. Maří Magdaleny v Sobotce, r. 1666 byla za-

hájena stavba Humprechtu, r. 1786 dokončil tesař Hájek krov zvonice v Nepřívěci, r. 1856 vznikla Wildtova socha sv. Jana Nepomuckého údajně podle návrhu Josefa Mánesa (dnes u sobotického kostela) atd. Sem patří i připomínka, že r. 1916 vyšel poprvé Šrámkův Splav.

Za připomenutí jistě stojí i 150. výročí vzniku prusko-rakouské války r. 1866. Jak by asi dopadla, kdyby ještě žil staříčkový polní maršálek Josef Václav Radecký (narozený r. 1766)? Před sto lety také probíhaly kruté boje za I. světové války, v jejichž průběhu zemřel r. 1916 rakouský císař František Josef I.

A nyní několik kulatých výročí z ledna a února:

- 6. 2. 1606 se narodila Sylvie Caretto-Millesimo, manželka Heřmana Černína z Chudenic.
- 13. 2. 1646 vypálili Švédové Kříženec (Křížánek) a Milkovice na panství Staré Hrady.
- 27. 1. 1746 zemřel sobotecký rodák, jezuita, známý hudební skladatel Antonín Svoboda.
- 23. 2. 1756 se narodil v Chomutově významný technik František Josef rytíř Gerstner.
- 23. 1. 1776 zemřel známý řezbář a sochař našeho kraje Josef Jiří Jelínek z Kosmonos.
- 7. 1. 1816 se narodil v Mrkvojedech učitel a autor rukopisných pamětí Matěj Balcar.
- 25. 1. 1836 se v Sobotce narodil dramatik a politik prof. František Věnceslav Jeřábek.
- 21. 2. 1846 se narodil Svatopluk Čech, autor několika básní z okolí Sobotky a Kosti.
- 18. 1. 1856 se ve Skyšicích narodil ing. arch. Josef Lhota, projektant sobotecké školy.
- 25. 1. 1856 zemřel v Sobotce tajemník Rudolf Riegel, přítel K. Havlíčka Borovského.
- 11. 1. 1866 se ve Střehomi narodil známý lékař a rodácký pracovník MUDr. Josef Ort.
- 22. 2. 1866 se narodil sobotecký politik a národohospodář Jindřich Gustav Maštálka.
- 29. 2. 1916 zemřel v Plzni prezident krajského soudu Václav Boček, rodák z Oseka.
- 15. 1. 1926 zemřel historik a znalec českých hradů, zámků a tvrzí August Sedláček.
- 21. 2. 1926 se narodil divadelní historik a přítel Sobotky univ. prof. František Černý.
- 3. 2. 1966 zemřel v Brandýse nad Labem český legionář a důstojník Alexandr Rotta.
- 10. 1. 1986 zemřel nositel Nobelovy ceny Jaroslav Seifert, obdivovatel našeho kraje.
- 7. 1. 2006 zemřel častý účastník Šrámkovy Sobotky, náš spolupracovník Jiří Demel.
- 10. 2. 2006 zemřela Božena Vránová, herečka soboteckého ochotnického divadla.

DROBNOSTI ZE SOBOTKY A OKOLÍ

Novou pohádku Kouzla králů vysílala Česká televize na 1. programu v sobotu 2. ledna 2016. Poznali jsme hned, že podstatná část děje byla natočena na hradě Kostí.

Toulavá kamera, oblíbený pořad České televize 1, zavedla své diváky 3. ledna 2016 mj. na zámek v Děčíně, kde v podkroví otevřeli zajímavou expozici Hodinárium. Detailní záběr ukázal, že zde jsou vystaveny i věžní hodiny ze zámku Býchory z r. 1868, které vytvořil sobotecký hodinář Jan Prokeš.

Pražský knihkupec Miloš Tomíček, rodák z Dětenic, ukončil k 31. 12. 2015 provoz svého knihkupectví na náměstí v Sobotce. Svě rozhodnutí odůvodnil věkem, vzdáleností od Prahy a také klesajícím zájmem o koupi knih. Kde jsou doby, kdy se Sobotka mohla

chlubit velkým knihkupectvím Mrvovým s pasáží a s možností posedět si u kávy a u nových literárních časopisů. Kde jsou doby n. p. KNIHA (zprvu ve Slavíkově domě v Jičínské ulici, později ve Šrámkově domě na náměstí), kde jsme čekali na knižní čtvrtky a kde nám ochotně poradila paní učitelka v. v. Marie Pávová s paní Truhlářovou, později Zina Folprechtová z Příchvoje. Ve Šrámkově domě pak pokračovali soukromě manželé Pfeifrovi, dokonce zde zařídili i antikvariát, ale zájem klesal... Potom převzal štafetu pan Tomíček. Najde se nástupce? Nebo zůstane jen prodej regionální literatury v Městském informačním středisku?

Ze soboteckých matrik: Pod tímto názvem Vám chceme zpřístupňovat zajímavé zápisy, které najdeme v so-

boteckých matrikách. Za jejich "pověšení" na internet děkujeme Státnímu oblastnímu archivu v Zámrsku. Dnes na ukázkou zveřejňujeme smutný zápis z matriky narozených a zemřelých sobotecké farnosti z let 1710 – 1732 (Sbírka matrik Východočeského kraje, sg. 5223, fo. 316). Zápis je uveřejněn podle soudobých edičních pravidel.

19. srpna 1712. Ze Střelče, kdežto příhodou nenadálou uhořely napolou upečený v boudě sadařský na poli tři děti v nepřítomnosti rodičův, totiž Jan a Jakub, pozůstali sirotci po nebožtíkovi Jiříkovi Srbovi; Jan věku 2 roky, Jakub 3 roky; item Itaké/Kateřina, dcera Jana Hurycha, 2 roky. Pohřbeny všechny tři u kostela mladějovského.

K. B.

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

ZLATÁ SVATBA

V pondělí **28. 12. 2015** proběhl v sobotecké obřadní síni krásný obřad, kterým byla **zlatá svatba**. Svě „ano“ po padesáti letech přesně na den znovu vyřkli a obnovili tak svůj slib manželský **manželé Eliška a Václav Fišerovi z Rovně**.

Přejeme jim mnoho štěstí, radosti a zdraví do dalších společných let a už se těšíme, až se s nimi a s jejich blízkými sejdem na oslavě svatby diamantové.

Pavlna Guciová, matrikářka

Foto: J. Resl

Manželé Eliška a Václav Fišerovi. Foto: J. Resl

PODĚKOVÁNÍ

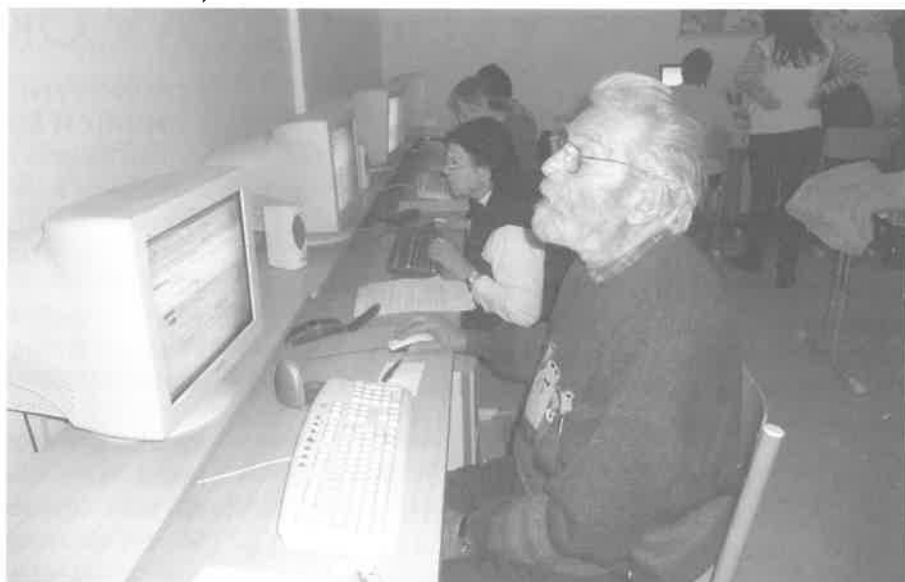
Děkujeme všem přátelům, známým, spolužákům a spolupracovníkům z lisovny AUTO ŠKODA a. s. Mladá Boleslav za podporu, květinové dary a projevenou soustrast celé rodině nad úmrtím mého syna Martina Bázlera.

Děkuje matka s rodinou a rodiny Klabanova, Slavíkova a Koutkova.

NA ROZLOUČENOU

S lítostí si uvědomujeme, že se na soboteckých ulicích a pěšinkách již nesetkáme s usměvavým elegantem Vaškem Fiedlerem. Od poslední lednové neděle už prohlíží věčně zelené lesy a nám tady bude chybět jeho laskavý zájem o veškeré rostlinstvo a živočišstvo, jeho neokázalá ochota kdykoliv pomoci radou i schopnost přiložit ruku k dílu. Není možné připomenout všechny Vaškovy aktivity, stránky by nestačily a v příštích číslech Zpravodaje nepochybně bude vzpomínkám věnován prostor. Jen chceme poděkovat za všechnu radost, pomoc a práci, kterou společně se svou milou ženou věnoval Sobotce a všem přátelům. V krásných vzpomínkách jsi stále s námi.

Dagmar Faměrová

Václav Fiedler - první společná aktivita libošovické a sobotecké knihovny - Kurz pro začátečníky v práci na PC. Foto: A. Pospíšilová

JUBILEA

prosinec

15. 12. 2015 oslavila paní Irena Hrušová z Boleslavské ulice 80 let. Čilá paní má ráda květiny, v létě pracuje na zahrádce. Paní Hrušové přejeme hodně zdraví, pohody a spokojenosti.

26. 12. 2015 oslavila 80 let paní Věra

Marhoulová za Sobotky, ulice Na Celné. Pochází z Kozmic u Českého Dubu. Má čtyři děti. Ráda vzpomíná na mládí, pracovala v zemědělství. Do Sobotky se přistěhovala k dceři. Tady v Sobotce je také u Baráčníků. Ráda chodí v kroji, který jí moc sluší. Má mnoho květin. Paní Věrušce, jak jí říkáme, přejeme zdraví, štěstí a pohodu.

leden

3. 1. 2016 oslavil 85. narozeniny pan František Šouta z Boleslavské ulice. Ještě čilý pán má rád dechovku. Poslouchá v televizi Šlágr. Trochu ho zlobí zdraví, to se ale lepší a tak mu přejeme hodně štěstí a spokojenosti do dalších let.

Všem oslavencům zdraví, pohodu
přeje Hana Rulcová

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Prosinec

Dne 3. prosince zemřela ve věku 72 let paní **Jarmila Brixová** ze Staňkovy Lhoty.

Dne 7. prosince zemřela ve věku nedožitých 95 let paní **Zdeňka Fraňková, roz. Zástavová** ze Sobotky.

Dne 11. prosince zemřela ve věku 63 let paní **Jana Stejskalová** ze Sobotky.

Dne 17. prosince zemřel ve věku 43 let pan **Václav Tůma** z Mladé Boleslavi, dětství prožil v Sobotce a navštěvoval zde základní školu.

Leden

Dne 5. ledna zemřel ve věku 58 let pan **Zdeněk Ajchler** ze Sobotky.

Dne 5. ledna zemřel ve věku 46 let pan **Martin Bázler** ze Sobotky.

Dne 7. ledna zemřela ve věku 88 let paní **Marie Valkounová** ze Sobotky.

Dne 9. ledna zemřel ve věku 71 let pan **Zdeněk Sika** z Prahy, chalupář ze Sobotky.

Dne 14. ledna zemřela v pozhnaném věku paní **Jarmila Bendlová, roz. Ehmigová** ze Sobotky.

Dne 23. ledna zemřela ve věku nedožitých 78 let paní **Marie Kadeřábková, roz. Knoblochová** ze Sobotky.

Dne 29. ledna zemřel po krátké nemoci ve věku 53 let pan **Karel Vopravil**, rodák z Oseka.

Dne 30. ledna zemřela ve věku nedožitých 88 let paní **Jarmila Rubešová, rozená Mošnová** z Libošovic.

Dne 30. ledna zemřel ve věku 86 let pan **Václav Fiedler** ze Sobotky.

Únor

Dne 2. února zemřela ve věku nedožitých 82 let paní **Eva Novotná** ze Sobotky.

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE A V OKOLÍ

CO JE SPRÁVNÁ STRAVA

přednáška

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka - **25. 2. 2016 / 18:00**
Dovolujeme si vás pozvat na další část cyklu přednášek
Ing. Dagmar Kozderkové o zdravé výživě a stravování.

350 LET ZÁMKU HUMPRECHT

přednáška

sál spořitelny v Sobotce - **26. 2. 2016 / 18:00**
PhDr. Dagmar Faměrové a jejích hostů k významnému výročí
založení národní kulturní památky.

FOTBAL TO JE HRA

Dům pečovatelské služby Sobotka - **2. 3. 2016 / 14:30**
Městské kulturní středisko a Vlastenecko-dobročinná obec
baráčníků pro Sobotku a okolí si vás dovolují pozvat na besedu
s panem L. Jirků, celoživotním fotbalistou, který si odnesl
ocenění Českým fotbalovým svazem za dlouholetou činnost
a práci pro sobotecký fotbal. Pozvání do Sobotky přijal pan J.
Suchánek bývalý sportovní novinář, redaktor a moderátor, komentátor
Československé televize.

ČÍNA ANEB S BATOHEM NEJEN PO SEČUÁNSKU

beseda s projekcí

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka - **4. 3. 2016 / 18:00**
Cestovatelská beseda pánů Pavla Chluma a Petra Kvardy.

NA VLNÁCH TÓNŮ A SLOV

literárně hudební beseda

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka - **14. 3. 2016 / 18:00**
Literárně – hudební beseda s pány Milošem Čepelkou a Josefem
Pepsonem Snětivým, kdy bude představena jejich prozaická i
poetická tvorba.

CO JE SPRÁVNÁ STRAVA

přednáška

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka - **31. 3. 2016 / 18:00**
Dovolujeme si vás pozvat v pořadí již na třetí z cyklu přednášek
Ing. Dagmar Kozderkové o zdravé stravě a výživě.

TOULKY URALEM

beseda

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka - **8. 4. 2016 / 18:00**
Cestovatelská beseda Mgr. Dalibora Drahoňovského s promítáním
o více než dva tisíce kilometrů dlouhém pohoří tvořícím
hranici mezi evropskou a asijskou částí Ruska.

MILOVAL RODNÝ SVŮJ KRAJ...

přednáška

Městská knihovna F. Šrámka - **18. 3. 2016 / 18:00**
Mgr. Jan Bílek jako přednášející ke 150. výročí narození politika
a podnikatele Jindřicha G. Maštálky.

SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY - JINDŘICH ŠOLC

náměstí Sobotka - **23. 4. 2016 / 10:30**

Dovolujeme si vás pozvat na slavnostní odhalení pamětní desky
soboteckého rodáka JUDr. Jindřicha Šolce, advokáta, politika
a starosty Prahy z let 1887 – 1893. Následovat bude položení
kytice na soboteckém hřbitově u rodáckého pomníku. Ve 14:00
hodin se bude konat beseda o Jindřichu Šolcovi v muzeu Fráni
Šrámka, kterou uvede ředitel Archivu hlavního města Prahy doc.
PhDr. Václav Ledvinka.

PRUSKO-RAKOUSKÁ VÁLKA 1866

první z cyklu přednášek

sál spořitelny v Sobotce - **29. 4. 2016 / 18:00**

Srdečně vás zveme na všeobecnou přednášku, sledující Prusko –
rakouskou válku 1866 její vznik, průběh s boji v Čechách, Německu
a Itálii až po její důsledky. Přednáška Mgr. Petra Lazurky,
s promítáním a ukázkami uniforem a zbraní.

VÍTÁNÍ PTAČÍHO ZPĚVU

procházka v lesoparku

7. 5. 2016 / 7:00

Přidejte se k nám a již tradičně spolu s RNDr. Z. Mrkáčkem
přijďte objevovat a zaposlouchat se do ptačího zpěvu v lesoparku
pod Humprechtem. Sraz na soboteckém náměstí. Přijďte včas.
Ke koupi budou CD s hlasy ptáků.

O ŽIVOTĚ A DOBĚ KARLA IV.

Městské divadlo Solnice Sobotka - **13. 5. / 8.45, 10:45**

Srdečně vás zveme spolu s žáky ZŠ na divadelní představení
o životě a době Karla IV. Proběhnou ukázky středověké hudby.

VSTUPNÉ – 100,- Kč.

VÝSTAVY

VASŮV BĚH

Městská knihovna F. Šrámka - **5. 2. 2016 – 9. 3. 2016**

Fotoreportáž přímého účastníka závodu v běhu na lyžích
RNDr. Zdeňka Mrkáčka.

ZE SOBOTKY ...

Městská knihovna F. Šrámka - **11. 3. 2016 – 13. 4. 2016**

Výstava fotografií Ing. M. Šulce, sledující dvě témata – staré
náhrobky soboteckého hřbitova a historické objekty a budovy
Sobotky.

STARÁ SOBOTKA

Městská knihovna F. Šrámka - **15. 4. 2016 – 11. 5. 2016**

Výstava sbírky zde dosud nepublikovaných fotografií pana L.
Patky na téma staré Sobotky.

SLOUPEK ŠÉFREDAKTORKY

Vážení čtenáři, dovolte mi na okamžik se ještě vrátit do loňského roku a připomenout Taneční kurz 2015. Od září do prosince probíhal střídavě v Sobotce a v Dolním Bousově. Vyvrcholením byl Věneček 18. 12. 2015 v Dolním Bousově. Celý večer pod vedením Mgr. Ilony Šulcové z Taneční a pohybové školy ILMA Turnov byl velmi hezkou společenskou událostí. Dle informací bude i nadále Taneční kurz v letošním roce od září do prosince garantovat výše zmiňovaná taneční škola s mistry I. Šulcovou a M. Šulcem. Závěrečný slavnostní věneček by se měl konat v Sobotce.

V roce 2016 nás čeká v březnu vyhlášení vítěze o nejlepší báseň se sobotkou tematikou, nejlépe zimní. Chtěla bych vám čtenářům tuto akci připomenout, neboť termín uzávěrky byl stanoven na první jarní den. Vy všichni, kteří máte báseň v hlavě a nebo v „šuplíku“, neváhejte a pošlete na mks@sobotka.cz nebo přineste osobně do kanceláře kulturního střediska v Sobotce.

Sobotku v letošním roce čekají významná výročí, která stojí za připomenutí. V únoru uplynulo 150 let od narození sobotického rodáka Jindřicha Gustava Maštálky. V dubnu uplyne 100 let od úmrtí rodáka JUDr. Jindřicha Šol-

ce, kterému bude slavnostně na rodném domě odhalena deska. Další významnou událostí je stavba zámku Humprecht, který v letech 1666 – 1680 nechal nad Sobotkou postavit Humprecht Jan Černín z Chudenic pro svoji manželku hraběnku Dianu da Gazoldo. Výročí 350 let od zahájení stavby je určitě důvodem k velkolepé oslavě. V neposlední řadě nás čeká již 60. ročník festivalu Šrámkova Sobotka, tento výjimečný festival českého jazyka, řeči a literatury je jediný v České republice. Je významným setkáním češtinářů ze všech stupňů škol.

Přeji vám hezké chvíle strávené se Zpravodajem Šrámkovy Sobotky, kde se budeme mimo jiné těmto událostem více věnovat.

Pavlaína Havlová

PATŘILA K ŠRÁMKOVÝM PŘÁTELŮM

Dne 28. ledna uplynulo už 130 let od narození Heleny Čapkové, prvního dítěte MUDr. Antonína Čapka a jeho ženy Boženy. Narodila se v Hronově, v domku matčiny rodičů, ne v bytě pana doktora v Malých Svatoňovicích. Prý proto, že nechtěl riskovat nějakou nákazu. Byt sousedil s ordinací a do té chodili lidé s různými nemocemi; zejména v lednu jistě hrozila nejméně chřipka.

„Sestra slavných bratří“ žila do jisté míry v jejich stínu, i když se na jejich životním vývoji několikrát dost významně podílela. Její vlastní literární dílo začalo drobnou knížkou „Malé děvče“ už v roce 1920. Vzpomíná v ní na dětství v úpickém domě lékaře. Je to jakási přehra

k jejímu dílu životnímu, knize Moji milí bratři, kterou bohužel neviděla vytištěnou. Helena Čapková zemřela 27. listopadu 1961 a kniha vyšla až v následujícím roce.

Nás tu bude zajímat Helenin vztah k Fráňovi Šrámkovi. Seznámil ji s ním samozřejmě bratr Karel. Ženě Milce píše Šrámek ze Sobotky mj., že na začátku září roku 1931 tu byl Karel Čapek. Přijel autem z Prahy se sestrou Helenou a jejím druhým mužem dr. Palivcem ... Pobyli tu přes noc, a jak temperatura našeho čtyřlístku stoupla, uvědomíš si plně z toho, že si od této noci s Karlem Čapkem tykám a tykám si také s Helenkou i s Palivcem, což bylo dokonce zpečetěno vzájemnými hubičkami. Helena je moc milý člověk, Palivec rovněž

a budiž mu připočteno k dobru i to, že je Zbirovák. (Šrámek, Listy z léta, s. 81-82; Fráňa Šrámek prožil ve Zbirohu několik dětských let.) O rok později, 2. srpna 1932 píše mj.: *Palivcovi dnes ráno odjeli; pobyli tu čtyři dny a odjeli na Oravu – beze mne. Lákali Šrámkou s sebou ... jim a Josefu Čapkovi bych to byl rád udělal kvůli – ale k čemu to? Zejména letos patřím jenom sem.* (Tamtéž s.84)

Šrámek se o prázdninách rád setkával s přáteli, leckdo za ním občas přijel, ale prostředím těch setkání byla Sobotka se svým kouzelným okolím. V Praze byl plachý a uzavřený, kdežto tady byl doma, daleko otevřenější, jak dosvědčovali jeho přátelé.

Aleš Fetters

SJEZD RODÁKŮ A PŘÁTEL MĚSTA SOBOTKY A SETKÁNÍ SOBOTKOVÝCH

pátek 29. dubna a sobota 30. dubna 2016 v sále spořitelny v Sobotce

Nové zájemce o účast na setkání a získání „Listu domovského“ žádáme o zaslání několika údajů k vystavení LD e-mailem na adresu: mks@sobotka.cz nebo kpms@email.cz, event. na adresu Klub přátel města Sobotky - Zahradní 540, 507 43 Sobotka

Podzimní taneční TaPŠ ILMA 2015 Sobotka a Dolní Bousov

Podzimní taneční TaPŠ ILMA 2015 Sobotka a Dolní Bousov

Florbalový tým - ZŠ Sobotka

Česko zpívá koledy - lampionový průvod. Foto: Mgr. A. Slavíková

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová

Redakční rada: Karol Bílek, Jan Janatka, Zbyněk Krámek,
Marie Sekerová, Zuzana Šačirovičová, Magdaléna Šrůtová

Grafická úprava a tisk: MS Polygrafie s. r. o.,
Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz

Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje.
Za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.

Podávání nov. Zásilek povoleno ČP, s. p. – OZ V. Čechy
Č. j. P / 2 – 1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998
ISSN 12 12 – 7906 MK ČR E 11563
Uzávěrka dalšího čísla 27. 3. 2016